

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 3. Epistola Pastoralis Georgii Lazari Bergeri de Charancy Montpessulani
episcopi occasione cujusdam epistolæ Jansenianæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](#)

Sæc. XVIII.

A. C. 1740.

§. III.

*Epistola Pastoralis Georgii Lazari
Bergeri de Charancy Montpeſſulanī Episcopi.*

*Vid. tom. 76.
p. 628.*

Jam supra meminimus, quod post obitum Bonnerii famosi Jansenistaræ ac Languargiensis oppidi Diœcesis Montpeſſulanæ Parochi inter ejus scripta fuerit reperta quædam *epistola encyclica ad S. Augustini Discipulos directa*, seu ut etiam vocabatur, *arcana Jansenismi statuta*: cum autem hoc scriptum ad seducendum populum ac præcipue Clerum esset aptissimum, hinc Georgius Lazarus Berger de Charancy Montpeſſulanus Episcopus, in cuius manus hoc scriptum inciderat, illud confutare, & Jansenistarum artes, fraudes ac impietates, ut Clerum suum ab hoc veneno præmuniteret, usque ad ultimas fæces detegere aggressus est, edita hoc anno Epistola Pastorali, cui postmodum ad ealcem sub-

se sont opposés à la paix. Vous pouvez compter en tout sur ma protection, & sur ma sincère affection pour vous. Sur ce je prie Dieu, mon Cousin, qu'il vous ait en sa sainte & digne garde. A Fontaineblau le 22. Octob.

1728.

Louis.

subjunxit ipsa *arcana Jansenismi statuta*, Sæc. XVIII.
 seu præsatam Epistolam encyclicam, A. C. 1740.
 quæ proprio dicti Parochi chirographo
 descripta reperiebatur. Argumenti gra-
 vitas, & rationum efficacia deposcit, ut
 eam Lectori nostro integrum exhibea-
 mus. En illius tenorem:

Charissimi Fratres!

„Diabolus, ait S. Cyprianus, videns
 „idola derelicta, excogitavit novam frau-
 „dem, hæreses invenit & schismata. Hic
 „pudenda scelera foviſſe, & passionum
 „ardorem inflammaſſe, easque sub Dei-
 „tatis larva suis Adoratoribus velut Dei
 „cultum instillasse haud contentus erat,
 „noverat enim hæc ipsa crimina nil nisi
 „sceleratorum ruinam, & duntaxat exi-
 „guum ſectatorum & affeclarum nume-
 „rum post ſe trahere. Aſt majorem lon-
 „ge vastitatem agro Dominico infert hæ-
 „refis, hæc enim in ſingulorum, quos
 „inficit, cordibus erroris ac proprii ju-
 „dicii idolum erigit, quod integra re-
 „gna ac gentes Christo Iefu eripit.

„Id ipsum est, quod infernalis ho-
 „ftis per Idololatriam, quæ per aliquot
 „ſæcula in orbe dominabatur, ſat po-
 „tenter effecit. Attamen inter omnes
 „hærefes illa omnium pernicioſiſſima eſt,
 „cujus ſectatores, etſi Ecclesiæ decisio-

Sæc. XVIII. „nibus palam resistant, ad tantam ta-
A. C. 1740. „men prolabuntur temeritatem, ut in Ec-
„clesiæ gremio morari satagant, non
„alio ex fine, nisi ut eo tutius illius Fi-
„lios secum in perniciem rapiant: hi,
„ut præfatus S. Martyr ait, *intra septa*
„*Ecclesiæ contra Ecclesiam stant, & inte-*
„*stinum velut bellum accendunt, & qui-*
„*dem longe crudelius, quam ab aper-*
„*tis hostibus timendum foret, plus nocet,*
Serm. 65. in „ait S. Bernardus, *salsus Catholicus in*
Cantic. „*Ecclesiæ sinu latitans, quam si verus*
„*appareat hæreticus,*

„Hæc est, Fratres mei charissimi,
„genuina facies Jansenismi; hæresis
„illa, quia statim a prima sua origine a
„summis Pontificibus & Episcopis, con-
„currente etiam Regia potestate, ma-
„ximo Zelo & imperterrita pectore impu-
„gnata fuit, hucusque tantas vires ac-
„quirere haud potuit, ut Ecclesiam a-
„perta fronte aggredi auderet, aut ob-
„suorum paucitatem universale schisma
„ac scissionem a mystico Christi Corpore
„moliri posset: enimvero centies ac cen-
„ties anathemate perculta fuit, ac pro-
„pterea contra supremum Ecclesiæ ca-
„put, æque ac contra ceteros Pastores
„furere cœpit, & demum a Catholicis
„Principibus exulare jussa cristas suas
„promiscue contra quamcunque pote-
„statem

„statem erexit, in ipso tamen rebellio- Sæc. XVIII.
„nis suæ æstu quamdam reverentiam A. C. 1740.
„& submissionis speciem erga sacram
„potestatem, quam impugnabat, con-
„jungere coacta fuerat. Novissime ve-
„ro eadem hæc secta Christi Vicarium,
„& visibile Ecclesiæ Caput palam accu-
„fare ausa est, perinde acsi Divinæ om-
„nipotentiæ derogaret, primumque De-
„calogi præceptum eliminaret, uno ver-
„bo, ejus decisiones tanquam senten-
„tias Antichristo dignas deridet, cum
„tamen se in summi Pontificis commu-
„nione victuram, morituramque jacti-
„tet, interim vero opere nihil aliud in-
„tendat, quam ut simplicibus laqueos
„iniiceret: nil equidem hi Novatores
„frequentius in ore habent, quam seve-
„ram disciplinam, & morum emenda-
„tionem sedulo procurandam, nilque
„sæpius inclamat, quam Dei charita-
„tem: venenum tamen suum occultant,
„sectæ dogmata obvelare student, &
„pro re nata vel illa dissimulant, vel
„omnino negant, & nemini sese mani-
„festant, nisi intimis, fidisque amicis
„suis, & nequidem semper his, nisi
„prius de cæco eorum obsequio sat cer-
„ti sint.

„In hac rerum vicissitudine vobis fa-
„lutare illud Salvatoris nostri monitum

B 5 , incul-

Sæc. XVIII. „*inculcamus: Attendite a falsis Prophe-*
A. C. 1740. „*tis, qui veniunt ad vos in vestimentis o-*
 „*vium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces,*
 „*Matth. 7. v. 15. Eos dignoscere diffi-*
 „*cillimum est; illorum enim tentatio-*
 „*nies sunt periculose, eorum artes sunt*
 „*ad decipiendum efficaces, & simpli-*
 „*ciores summa cautela indigent, ne in*
 „*eorum casas ubique structas incident.*
 „*Ubi ergo summum obversatur pericu-*
 „*lum, necesse est, ut hisce seductoribus*
 „*detracta larva, Vobis illos manifeste-*
 „*mus, ut ex fructibus eorum cognosca-*
 „*tis eos. Matth. 7. v. 20.*

„*Divina providentia nobis ad hoc*
 „*propitiam obtulit occasionem, dum*
 „*casu in manus nostras incidit arcanum*
 „*quoddam illorum scriptum, quo dam-*
 „*nanda Jansenismi doctrina, simulque*
 „*fallaces, quibus ejus sectatores illam*
 „*firmare moluntur, artes clare dete-*
 „*guntur. Ergo operæ pretium est, ut*
 „*de hoc scripto exactam Vobis relatio-*
 „*nem faciam: hunc autem præsefert*
 „*titulum: Epistola encyclica ad S. Au-*
 „*gustini Discipulos. Ex tenore elucet,*
 „*quod hujus scripti Auctores sint præ-*
 „*cipua conjuratæ Porturegiæ factionis*
 „*Capita, quorum prima molimina diu*
 „*sub alto silentio coniecta delituere, &*
 „*duntaxat Nobis ex cujusdam doctissi-*
 „*mi Præfulis, qui historiam Constitu-*
 „*tio-*

„tionis Unigenitus edidit, relatione in- Sæc. XVIII.
„notuit, quod hoc scriptum a quadam A. C. 1740.
„Moniali anno Christi millesimo septin-
„gentesimo decimo nono D'Aubigneo
„tum Rothomagensi Archiepiscopo con-
„signatum fuerit; cum enim præfata
„Virgo factionis suæ erroribus pertina-
„citer inhæsisset, Pater Quesnellus tan-
„tam in eam reposuit fiduciam, ut præ-
„fatum scriptum unacum alia sua epi-
„stola anno Domini millesimo sexente-
„simo nonagesimo nono eidem trade-
„ret: progressu autem temporis tam
„hoc scriptum, quam præfata epistola
„in manus Ducis Aurelianensis incidit,
„qui utrumque folium discuti, & desu-
„per ad Sistaricensem Episcopum referri
„jussit. Ex succincta hujus Præfulis re-
„latione cuilibet ad evidentiam persua-
„sum erit, hoc scriptum tunc Rothmagi
„editum idem esse cum præsenti scripto.
„Imo etsi ad scripti hujus veritatem
„comprobandam convincens hoc argu-
„mentum non sufficeret, nulli tamen
„desuper dubio locus relinquitur, post-
„quam illud in scriniis Bonnerii Lansar-
„gensis nostræ Diæcesis Parochi die
„vigesima septima Augusti anno hujus
„sæculi trigesimo sexto repertum, ac in
„lucem proditum fuit. Hic Vir vobis
„sat cognitus est, nec ignoratis, illum
„inter Jansenianos milites præcipuum
„ex-

Lib. 5. p. 87.

Sæc. XVIII. „extitisse Ducem, in ejus ædibus factio-
A. C. 1740. „forum conventicula fuisse habita, inde
„Novellas Ecclesiasticas ceterasque hujus
„factionis rapsodias in lucem prodiiisse,
„illum præ ceteris fuisse conductum, ut
„omnia hujus sectæ negotia ipsus per-
„tractaret, & collectiones ad ferendas
„communes expensas Confratribus in-
„dictas ficeret.

„Cuncta hæc accusationum capita
„juridice comprobantur ex quodam
„scripto, quod ex supremi Magistratus
„jussu interceptum fuit, aliunde etiam
„hic Vir suos errores tanta intemperie
„propugnabat, ut propterea ad Bierren-
„se Seminarium exulare juberetur. Po-
„stea a Novellarum Ecclesiasticarum Au-
„ctore pro more hujus gentis inter Jan-
„senianæ factionis Sanctos recensitus
„est, ejusque exequiæ solemnni panegyri
„honoratæ fuerunt, quam in Novellarum
„folio ad decimam Novembris diem anni
„1736. legere poteritis. De obfirmata au-
„tem ejus mente in errore suscepto nul-
„lum supereft dubium, postquam aucta pri-
„die ante ejus obitum scripta idem No-
„vellarum Auctor ad nos transmisit, in
„quibus appellationem ad futurum Con-
„cilium innovavit (*). Transumptum
„verò

(*) Ego infrascriptus Sacerdos & Lansar-
gienensis Parochus quia graviter infirmus, ac
morti

„vero encylicæ suæ epistolæ, quam vo-
 „bis exhibemus, ipsius manu exaratum
 „est, & ab illis ad Nos transmissum, qui
 „illam post ejus obitum in ejus scriniis
 „repererunt. In hujus facti veritatem
 „inquiri, & Nobis præsentibus omnia
 „a Viris peritis discuti jussimus, quin-
 „imo ne de hujus scripti veritate dubi-
 „tandi locus esset, declaramus vobis,
 „quod illud ad Domini Gros Regii
 „Montpessulanici Notarii acta referri præ-
 „ceperimus, ubi quivis de rei veritate
 „certus fieri, & proprio oculorum te-
 „stimonio convinci poterit, dummodo
 „hoc scriptum cum aliis duabus scriptu-
 „ris fide dignis, ibique annexis con-
 „ferre voluerit: harum prima est liber,
 „in quo Lansargiensis Parochiæ baptis-

Sæc. XVIII.
A.C. 1740.

„mi,

*morti proximus brevi coram Christi Domini
 tribunal comparere coactus sum, me ratione
 officii mei, ac conscientiæ stimulo compulsum
 sentio, ut ante mortem meam denuo renovem
 testimonium, quod agnitæ veritati mea appell-
 latione ad proximum Concilium Oecumenicum
 a Bulla Unigenitus reddere dignatus fueram.
 Igitur ea sinceritate, que a moribundo ex-
 spectari potest, declaro, me interpositæ appel-
 lationi firmiter insistere. Lansargii die 26.*

Aug. 1736.

BONNERY
 Lansargiensis Curio.

Sæc. XVIII. „mi, matrimonia & exequiæ annotan
A. C. 1740. „tur. horumque acta proprio præfat

„D. Bonnery chirographo scripta & sub
„signata leguntur. Altera aliquot fo
„liis constans complectitur Theologicas
„materias itidem propria ejus man
„scriptas, quæ in primo earum foli
„ipius nomen scriptum præseferunt
„Eapropter hoc autographum per inte
„grum Mensem in præfata Parochia pa
„lam exponi jussimus, ut illud inspicere
„& cum dicta epistola conferre, cuius
„liberum esset.

„De cetero, Fratres mei charissimi
„nolite mirari, quod hac agendi ratione
„usi fuerimus; hac cautela uti ob
„stricti fuimus, & quamprimum hujus
„scripti tenorem perlegeritis, de necel
„sitate hujus nostri consilii persuasi eri
„tis; nisi enim de dicti scripti veritatu
„certitudinem haberemus, ægre inge
„nui homines sibi persuadere possent
„possibile esse, ut tam sceleratæ adhi
„beantur machinationes, eo duntaxat
„fine, ut hæretica, & toties jamjam
„damnata doctrina sub nomine S. Au
„gustini venditaretur. Attamen id haud
„ultra mirum videbitur; quicunque e
„nim de hujus erroris sectatoribus cre
„dere vellet, eos tam violenti ac sacri
„legi moliminis incapaces fore, is sane

„omnium Christianorum

„se

„se hæreticæ pravitatis spiritum peni- Sæc. XVIII.
 „tus ignorare manifestaret. Hæreticus A.C. 1740.
 „nempe omnia moderationis repagula
 „diffringit, postquam semel erroris im-
 „perio in ambitionis suæ pœnam tradi-
 „tus est. Enimvero hæresis in primo
 „suo ortu ignara ac meticuloſa est, pro-
 „gressu autem temporis audax & teme-
 „raria evadit, tandemque in rabiem
 „ferme ſemper degenerat, ſi Deus ad
 „probandum proborum virtutem permi-
 „ferit, ut illa ad ſummum obſtinationis
 „apicem pertingat. Tum vero in arcto
 „poſita per ſuos ſectatores totum men-
 „daciōrum, calumniarum, falſitatum,
 „& confictorum miraculorum appara-
 „tum in aciem educit, verbo, quicquid
 „petulans fanatismus excogitare potest,
 „pertentat, prout cujusvis ſæculi Hi-
 „ſtoria unanimi testimonio edocet.

„Id equidem, Charifimi Fratres,
 „hodiedum oculis vestris perspicitis, for-
 „te tamen hucusque non ſatis pondera-
 „ſtis: præprimis ergo, ut rebellionis
 „ſpiritus instilletur, paſſim ubique diſſe-
 „minabatur ſcriptum hoc calumniis,
 „probris & cujuscunque potestatis con-
 „temptu a capite ad calcem turgidum:
 „transmittebatur ad omnia viciniora lo-
 „ca, ut supremum viſibile Caput, omnes-
 „que Ecclesiæ Paſtores in invidiam tra-
 „han-

Sæc. XVIII. „hantur, perinde acsi ipsamet veritas
 A.C. 1740. „per vias adeo iniquas vindicari posset

„Frus tra inter hujus erroris (*) affe
 „clas unicus quæreretur, qui ejusmodi
 „artes Christianæ sinceritati tantoper
 „inimicas damnare voluisset: ipsa hujus
 „scripti virulentia adeo Lectores suo
 „fascinat, ut illud avidissime conqui
 „rant; quinimo non sine maximo ani
 „mi nostri moerore, perlegere coacti su
 „mus ejus apologiam cuiusdam etiam E
 „piscopi, qui se *Jesu Christi Captivum* no
 „minare præsumit. Certe D. Paulus
 „dum in vinculis hæsit, fidem iniquis
 „adeo artibus non propugnayerat.

„Num vobis in memoriam revocem
 „falsa miracula, utpote dignos hujus
 „fallaciæ & mendacii fructus, quibus
 „tamen hi velut propriis armis Eccle
 „siae, infallibilis hujus Judicis auctori
 „tatem impugnant? En! prostituti pu
 „doris fæmina, ut amissæ virginitatis
 „pænam eluderet, prodigo sanitaten
 „recuperasse mentitur, & tamen, post
 „quam etiam illa de crimine convicta
 „factio

(*) Epistola Abbatis Duguet Professoris O
 ratorii de Novellis Ecclesiasticis aliisque qua
 stionibus.

, ac ipsamet lapsum confessa fuerat (*), Sæc. XVIII.
, factiosi hanc sanationem divulgare, & A.C. 1740.
, velut divinæ potentiæ prodigium ven-
, ditare non erubuerunt. Insuper sine
, fronde & pudore producunt epistolam
, alterius fæminæ (**), quæ tamen suæ
, sanationis descriptionem se inscia fa-
, ctam testimonio longe majori fide di-
, gno mendacii & falsitatis arguit. Præ-
, terea velut insigne miraculum jactita-
, bant sanationem valde consuetam
, cuiusdam Studiosi ad hoc conducti,
, qui tamen vix metu liber, rei verita-
, tem

(*) Hæc Filia vocabatur Elisabetha Laloe, de qua Janseniani Curiones Parisini divulgabant, illam prodigiose meritis Ven. Paridis fuisse sanatam, postea tamen in puerperio constituta die 18. Jan. 1728. crimen confessa est, uti patet ex ipsius proprio chirographo & testimonio Mariæ Sammlerin Nutricis, cui infantum vel expositorum, vel spuriorum curam gerere demandatum fuit.

(**) Maria Anna Dalmaix ex Lemovicensi Diæcesi, cui Auctor Novellarum Ecclesiasticarum miraculum ad diem 23. Octobris anni 1733. affinxit, epistolam eidem falso suppositam fuisse testata est: hujus rei documentum actis Raymundi in minori Parisiensi arce Notarii insertum est, falsique hujus miraculi spuria relatio reposita reperitur.

Hist. Eccles. Tom. LXXVII

C

Sæc. XVIII. „tem confessus est. Nihilominus factio-
A.C. 1740. „si ab iniquarum artium suarum exer-
„citio non desistunt (*), sed proterve ceu
„prodigium venditant casualem & arte
„medica procuratam sanationem cuius-
„dam exteri Nobilis (**), etsi hic tota-
„que ejus familia hujus miraculi falli-
„tatem testatam reddiderit. Quinimo
„ad tantam prorupere petulantiam, ut
„surdum & mutum suorum sensuum u-
„sum miraculose recuperasse propugna-
„rent, cum tamen ipsum adhuc lingua-
„usu destitutum esse lippis & tonsoribus
„notum, & juridica inquisitione com-
„probatum esset, hunc sicut antea adhuc
„dum nec audire nec loqui posse (***)
„, Tan-

(*) Ipse Dominus le Douly in sua epistola
ad Laudanensem Episcopum die 22. April. 1732
miram hanc sanationem nullatenus prodigi-
sam fuisse declarabat.

(**) Hic vocabatur Palaciosus, hunc præ-
fati Parochi in dicto libello supernaturaliter
sanatum fuisse fingebant. Vide acta desuper
ex Hispaniis huc allata.

(***) Joannes Nivetus erat, qui sanitati re-
stitutus fingebar; ast post juridicam inqui-
sitionem quadriennio elapsa factam deprehen-
sum est, ipsum etiamnum esse mutum & sur-
dum. Vide relationem desuper factam, &
Parisiensis Curiæ tabulis insertam.

„Tandem ordinarios casus in miracula Sæc. XVIII.
„transformare jamjam assueti, etiam A.C. 1740.
„apoplexiæ tactum, quo sicut nihil ma-
„gis fatale, ita nihil magis commune, pro-
„digii loco habent, nec tamen quampiam
„fæminam deliquio absorptam in hujus
„rei testem vocare verentur, eique quæ-
„dam affingunt verba, quorum tamen
„ipsa sibi redditia haud amplius recorda-
„batur: crimen insuper eidem impu-
„tant, quod tamen præter ipsam solam
„nemo alias scire potuisset, illudque illa
„constanter perneget (*). Hæc & plu-
„ra alia ejusmodi facta non minus sunt
„notoria, quam legitime comprobata,
„& vos ipsimet his similia propriis ve-
„stris oculis perspexitis: ast hæ omnes
„falsitates adhuc leviores sunt; quippe
„deficiente vero miraculo quidam ex
„vestris Confratribus (**) recoquere sa-
„tegit illud, quod aliquot abhinc annis
„in quodam Cammerensium Fanatico-
„rum conventiculo contigit, scena quo-
„que Convulsionistarum überem mira-
„culorum apparatum suppeditat: &
„jamjam in consuetudinem abiit, ut si
C 2 „casu

(*) Delorme Vidua: vide Parisiensis Curiæ
& dilucidationem Gouardi Archidiaconi &
Counieri Parisiensis Theologi.

(**) Vide Diarium Convulsionistarum a Jan-
senista editum.

Sæc. XVIII. „casu in unam turmam confluunt, eo.
A. C. 1740. „rum quilibet cælesti convulsionis spi-
„ritu afflari desideret, & nec actionum
„impudicitia, nec gestuum indecentia
„primo obtutu deprehensa eos abster-
„ret, quo minus diabolicos hosce esse
„etus pro divina virtute habeant. Pas-
„sim cernuntur prostituti pudoris puel-
„læ, quæ Ethnicis mulieribus Baccho
„dicatis haud absimiles se Vatidicas ja-
„ctitant, Ecclesiam convitiis proscin-
„dunt, & in sacratum Regis caput mi-
„nas exonerant, & quamvis ibi propu-
„diosa, abominanda, & impia agantur,
„nihilominus ad scandalosum hoc spe-
„ctaculum, velut ad pietatis exercitium
„turmatim accurritur, imo etiam hor-
„rendis sacrilegiis intermisctetur Psal-
„morum cantus. Nec his etiam parci-
„tur mysteriis quæ Nobis maxime sa-
„crosancta habentur, ipsæ etiam mulie-
„res ad tantam prolabuntur petulan-
„tiam, ut Sacerdotibus sacrilega teme-
„titate manus imponant, & tremenda
„religionis nostræ mysteria per impiam
„cacozeliam profanent, nec non ana-
„baptismum more Donatistarum ex or-
„co revocent. Cunctas hasce abomi-
„nationes Vobis Fratres Charissimi, ex-
„ponere non auderemus, nisi notoriæ,
„& ab ipsis factionis hujus Scriptoribus
„contestatae essent; quippe Deo ad hæ-
„relis

„resis confusionem ita permittente, non- Sæc. XVIII.
 „nulli ex hisce Novatoribus impias con- A. C. 1740.
 „vulsionistarum præstigias reprobarunt,
 „ac detestati sunt, horrendumque schis-
 „ma in factiosorum castris inde exor-
 „tum est, & propterea validius eorum
 „agmen ad arma clamat, ut abominan-
 „das hasce convulsiones pro aris & fo-
 „cis defendant. Incassum Magistratus
 „Regia auctoritate ac potentia suffultus,
 „sacrilegos hosce promeritis pænis co-
 „ercere adlaborat: inundatur totum
 „Franciæ regnum insanis apologiis, &
 „adhuicdum inter cordis nostri gemitus
 „ac dolores deploramus, vidisse nos
 „Virum Episcopali dignitate insignitum,
 „qui horum auctoritate & nomine opera
 „diaboli ad Divinæ operationis honores
 „elevare non erubuit.

„Ast nondum satis: Fanatismus
 „tantopere factiosorum corda demen-
 „tat, ut superiorum temporum hære-
 „ticos sua insania longius superare vi-
 „deatur. Convulsionibus insuper ad-
 „jungunt Figuristarum somnia (*). Fre-

C 3 „quens

(*) *Silentio haud prætereundum censeo, vo-
 bis referre diffidia inter prætenos veritatis
 pugiles exorta, præsertim circa figuræ, qua-
 rum recordatio, indeque nata mala mihi hor-
 vorem*

Sæc XVIII „quens passim fit sermo de Judæorum
A. C. 1740. „conversione & Eliæ Prophetæ adven-
tu: Id e publicis Cathedris velut certa
veritas denuntiatur, ac ipsorum Pro-
phetissæ ipsum quoque diem præsa-
giunt. Plura ejusmodi deliria recen-
sere nolo, reverentia erga Religio-
nem, & populi nostri probitas a me de-
poscunt, ut omnia hæc tenebrarum
opera ad æternam oblivionem condem-
nem: sufficit mihi, ut in cuncta hæc
„abo-

rorem incutiunt. *Enimvero quorundam acer-
bitatem, qua in quædam Figuristarum opera
in suis scriptis insurrexere, non approbo*
*eorum tamen scripta longe solidiora sunt, quam
illa Figuristarum, qui sese Propheticæ dono
præditos jactitabant. . . . Molinistis equidem
latissimus aperietur campus, ut libere ceteros
Figuristas velut libertinos imposterum extermini-
nare valeant. . . . Res jam eo devenit, ut si
pro veritatis defensione novum quid resertur,
nonnulli inde se offensos reputent: Et id eo
pejus est, seduictio nihilominus non erit commu-
nis. *Eliæ adventus ad sera usque tempora
differetur, sicut Judæorum conversio, quam
speramus. . . . Rei eventus dependet ab illo-
rum conversione, & Elias, cuius adventus
præcedet, omnia ad optimum statum reducti.
Ita legitur in epistola Theodorici ad D. Petri
pied die 25. April. 1728. scripta, & in Regia
Bibliotheca asservata.**

„abominanda, quæ sine horrore audiri Sæc. XVIII.
„nequeunt, pro vestra instructione quas. A.C. 1740.
„dam utiles reflexiones addam.

„Num fieri poterat, tot sana ratione
„præditos homines sincera mente sibi
„persuadere voluisse, quod novæ hæ fi-
„guræ quicquam reale ac verum, & hæ
„convulsiones quid Divinum in se con-
„tineant? Non, non, Charissimi Fra-
„tres, id nunquam credere possumus,
„nec volumus; cur autem id fecerint,
„in caussa est, quia sectæ suæ infamiam
„proborum oculis subducendi necessitas
„eos ad tantam intemperiem adegit, &
„quia jam a longo tempore mendacia &
„æquivocationes sibi eo fine familiares
„reddiderunt, ut his armis prætensam
„S. Augustini doctrinam propugnarent.
„Si vero hac in re mihi fidem adstruere
„hæsitatis, saltem audiatis hujus sectæ
„Coriphæos (*), & præsertim testimoniūm

C 4

„nium

(*) Audemus dicere, quod nos veritati testimonium reddamus, re ipsa nil aliud agimus, nisi ut ad mendacia, perfidiam, simulationes & hypocrises ansam præbeamus. Vid. epistolam cuiusdam Episcopi ad alium Episcopum. pag. 164.

Non sine horrore cogitare possum, quod Viri deroquin a laxa disciplina vel maxime alieni circa

Sæc. XVIII. „nium famosi Arnaldi, qui suorum Con-
A. C. 1740. „fratrum potissimos ob eorum amphilo-
„gias, mendacia & fallacias palam re-
„darguit (*).

„Nolite præcipitare vestrum judi-
„cium, nec plura, quam vobis in hac
„nostra epistola referimus, credatis:
„uno tamen veluti obtutu cunctas cer-
„natis artes & dolos, quos ad vos se-
„ducendos hi Novatores fors jam sæ-
„pius adhibuere, quamvis desuper non-
„dum cogitationes vestras impenderitis.
„Obruget vos horror, ea tamen non alia
„audietis, quam de quibus hæc secta
„jam sæpius per testes omni exceptione
„majores convicta fuit: officii nostri ra-
„tio postulat, ut vobis ea in memoriam
„revocemus, & sensa illorum detega-
„mus fanaticorum, qui inter vos de-
„gunt, omnesque vires suas eo inten-
„dunt, ut vos ad rebellium castra per-
„trahant.

„Nil

*circa tremendum, Et sacrosanctum juramentum
in formulis subscriptione præstandum prætextis
bus adeo frivolis conscientiam suam tranquillam
reddant. Vid. Authorem præfationis in pane-
gyrin Jansenii fol. 61.*

(*) In parte quarta apologetæ pro Religiosis
Portu-Regiensibus cap. II. & III.

„Nisi quis ad plenam meridiem cœ- Sæc. XVIII
 „cutire velit, in hac epistola facile A.C. 1740
 „deprehendet, in Gallicanæ Ecclesiæ
 „gremio conflatam esse clandestinam
 „conjunctionem, quæ unice ad propagan-
 „dam Janseniani erroris auctoritatem
 „collimat; quo enim alio, quam con-
 „junctionis nomine insigniri poterit ar-
 „etum illud vinculum, quo existimati
 „Discipuli S. Augustini sese obstringere
 „jubentur.

„Forte charitatis impulsu Jansenii
 „sectatores commune erexerunt æra-
 „rium, ex quo suæ factionis pauperi-
 „bus subveniunt, & sectæ proselytos
 „faciunt? Res patet ex facto & ex en-
 „cyclicæ epistolæ testimonio, præterea
 „ipsimet Annectotorum Auctores testan-
 „tur, integrum millionem & quater cen-
 „ties mille libras fuisse mutuo acceptas,
 „& quis ignorat, quo fine? nempe ad
 „ferendas appellationum expensas (*).
 „Si vero tam excessivi sumptus, quibus
 „fideles factionis affecti male liberales
 „penitus exhausti fuere, non fuissent
 „impensi, res in meliori statu forent.
 „Nunc vero ex Parlamenti Parisiensis
 „sententia, qua Servienus ad triremes
 „damnatus fuit, evidens eruitur testi-

C 5

„mo-

(*) Vol. III. pag. 243.

Sæc. XVIII. „monium de publico furto nuper com
 A. C. 1740. „misso, necnon de pudendis sceleribus
 „illorum, qui horum instinctu sese hujus
 „infamiae participes reddiderunt. Om
 „nibus nota est illa pecuniarum exactio
 „quæ per universum Franciæ Regnum
 „ad sustentandos fugitivos Monachos
 „omnibus sese dicentibus veritatis ami
 „cias indicta fuit. Id non ita pridem per
 „cepimus ex ore illius, qui apud hosce
 „Sectarios magna pollet auctoritate, &
 „insuper vos certos reddere volumus,
 „quod paucis abhinc mensibus hujus
 „factionis thesaurarius nostram Diæce
 „sin pervagatus sit eo fine, ut neo-con
 „ductis proselytis sua solveret stipendia.
 „Denique cunctis satis superque notum
 „est, quod Jansenistarum ærarium ex
 „divenditis novellis Ecclæsticis abun
 „dantissime augeatur. Jam vobis, Cha
 „rissimi Fratres, judicandum relinquo,
 „an ejusmodi media charitas suadeat?
 „certe non: unitas, quæ ex gratia or
 „tum trahit, tales ignorat artes, dete
 „statur cetera omnia molimina. quæ fa
 „ctionis Antesignani suis colligatis Di
 „scipulis in epistola, quam ante oculos
 „vestros ponimus, præscribunt: jam du
 „dum ipsemet Jansenius harum legum
 „ideam composuit, & nudum hujus
 „Proto- Parentis nomen Gallorum bene
 „affectorum corda concutere deberet.
 „Quis

„Quis enim sine horrore in memoriam Sæc. XVIII.
„revocet propudiosa & sanguinolenta A. C. 1740.
„attentata, quæ Jansenius in famoso
„suo libello, cui titulus: *Mars Gallicus*,
„contra sacratam Regis nostri Majesta-
„tem excogitare ausus est? Eo nempe
„temeritatis devenit, ut Regibus no-
„stris honorificum *Christianissimi* nomen
„controversum redderet, quo tamen un-
„animi omnium Ecclesiarum, omnium
„que gentium consensu jam per pluri-
„ma saecula potiti sunt: non abhorruit,
„eis imputare, quod religionis excidium
„in omnibus Europæ regnis promovere
„certarint. Et tamen hisce artibus
„quodammodo excusare nitebatur per-
„duellionem, quæ anno 1633. in Belgi-
„corum Ordinum comitiis contra Re-
„gem conflata fuerat (*), in quibus
„Belgæ Catholici foedus cum Batavis
„eo fine percutere moliebantur, ut li-
„beram rempublicam Helveticæ haud
„absimilem erigere possent. Hic idem
„Jansenius erat illorum Patriarcha, qui
„sele nostræ libertatis Vindices depræ-
„dicabant. Quis non miretur, tot cri-
„minum reum apud populum Regi suo
„tantopere fidum, tanta valuisse aucto-
„ritate

(*) Vid. Epist. Abbatis sancti Germani E-
leemosynarii apud Mariam de Medicis an. 1660.
die sexta Martii.

Sæc. XVIII. „ritate? Ast id datum erat præstigiis &
A. C. 1740 „dolis, quos eorum artifex adinvenit,
 _____ „eiusque discipuli in opus deauxerunt.

„Jam Vobis Charissimi Fratres, an.
 „1739. die 7. Martii declaravimus, no-
 „tumque fecimus, Jansenium de do-
 „ctrinæ suæ novitate jam fuisse convi-
 „ctum. Ipsemet in progressu sui libri
 „satetur, in eo multa contineri, quæ
 „hucusque nullus proferre ausus fuis-
 „set (*). Non modo sacræ Sedis cen-
 „suram pertinecebat, sed etiam librum
 „suum summo Pontifici placitum,
 „nunquam sperari posse, affirmabat (**).
 „Id ipsum vero quemcunque Jansenio
 „minus arrogantem, minusque teme-
 „rarium cohibere debuisset, ast jamjam
 „suæ factioni sese dicaverat, & jam du-
 „dum cum Abbe San-Cyrano conspi-
 „raverat: nil aliud ultra reliquum erat,
 „nil ut quovis pretio novam doctrinam
 „stabiliret, eandemque per novas artes
 „potentum patrocinio fulciret: nec a-
 „liud Jansenius San-Cyranno insinua-
 „bat, his verbis (***) : *Summopere mihi*
 „, placet

(*) Epist. Jansenii ad San-Cyranum an. 1622.
 die 28. Febr.

(**) Ibid.

(***) Epist. Ejusdem ad Eundem die 20. Jan.
 1622.

„placet conatus tuus, quo pium nostrum ^{Sæc. XVIII.}
 „propositum patrocinio Nobilium secundare A. C. 1740.
 adlaboras: id oppido necessarium esse co-
 gnosco, atque ad felicem rei exitum sin-
 gularem prudentiam requiri scio: hac in
 re nunquam quicquam plus nimio facere
 possum, & quo profundi rem penetro,
 eo magis me conatus meus deterret, adeo,
 ut ad detegendum velamen animus me de-
 ficeret, nisi Deum hac in re auxiliatrices
 manus præbiturum sperarem. His leno-
 „ciniis Jansenius animum suum ob do-
 „ctrinæ novitatem perturbatum placare,
 „& jactata in Deum fiducia sopire stu-
 „davit: nec tamen hiis fulcris se firmiter
 „inniti, sat manifeste prodidit, dum Ab-
 „batem San. Cyranum hortabatur (*),
 „ut quarundam Communitatum patro-
 „cinio ejus librum commendare fatage-
 „ret: haud parum, ait ille, interesse exi-
 „stimo, ut quædam Societas Bilenotum
 (ita librum suum appellitabat) protegat,
 quorsum enim ejusmodi homines semel se-
 se inclinarunt, eo non minus pro se, quam
 contra suos Adversarios omnem vim exe-
 runt. Tandem sat aperte Abbati San-
 „Cyrano declarat, quod ingens hoc o-
 pus (**), scilicet prætentæ doctrinæ S.
 „Augustini propagatio, prosperum suc-
 cessum

(*) Epist. die 2. Junii 1623.

(**) Vid. Epist. Encycl.

Sæc. XVIII. cæsum sibi absque plurium patronorum af.
A.C. 1740. sensu & approbatione polliceri haud posset.

„Hæccine est loquela illius, qui veri-
tatem annuntiat? Quis autem in Ec-
clesia vedit obsequiosos ejus Filios in-
ter se conjurationem conflare, fæde-
ratos conquirere, ut junctis viribus
supremi Capitis, omniumque Pasto-
rum minis resistere, eisque insanum ac
indocile factiosorum agmen opponere
possint? In decursu decantatæ ency-
clicæ epistolæ, Charissimi Fratres, abs
dubio probe animadverteritis, quod Fi-
lii præcepta sui Proto Parentis exacte
in usum deduxerint, dum juxta sacrati-
sui fæderis leges nonnisi unum corpus
efficiunt, eodem animantur spiritu,
uno ore novam doctrinam divulgant,
& mutuam opem sibi præstant. Tan-
dem firmiter credunt, sectæ robur
solida inter se unione dependere.

„Experientia etiam docemur, has
leges a novis S. Augustini Discipulis
fideliter suis observatas, quinimo
suam auctoritatem magis adhuc auxe-
runt, eorumque conjuratio, cuius
ideam Jansenius & San. Cyranus præ-
scriperant, longe ampliores progressus
fecit. Quis enim crederet, nisi pro-
palam notoriumque esset, subditos cum
suo

„suo Rege pacta inire, eique concordiae Sæc. XVIII.
„leges præscribere ausos fuisse, & qui- A.C. 1740.
„dem cum Principibus regno inimicis
„eo sub obtentu, ut conscientiae liber-
„tatem consequi possent? Quis ignorat,
„inter P. Quesneli scripta inventam
„fuisse epistolam, quam anno 1684. Di-
„scipuli S. Augustini ad Comitem
„D'Avaux in comitiis Ratisbonensibus
„Plenipotentiarium perscripsere. Ast
„hæc leviora sunt inter Jansenistarum
„artes: Principem suum insectari haud
„contenti, insuper cum omnibus Euro-
„pæ Principibus foedus inire molieban-
„tur. Eo collimasse videtur Sueffio-
„nense conventiculum, ubi pacem sta-
„bilire, & controversias circa Princi-
„pum jura exortas componere præsum-
„pserunt. Id Jansenii sectatores am-
„pletebantur velut medium sibi a Di-
„vina Providentia propinatum ad cæ-
„lestem doctrinam suam ubique propa-
„gandam: decrevere Conjuratorum ca-
„pita sese cunctis Legatis opponere (*),
„firmum-

(*) Vespere diei Dominicæ de proposito li-
bello supplici serio agetur, cui negotio jam an-
tea initium datum est. Rem maximi momenti
ob ea, quæ inde haud contemnda sequentur,
vel potius, quæ necessario sequentur, fore cen-
set Pater Fraterus; nulli parcetur labori, ut

Sæc. XVIII. „firmumque ac fixum habuere, eis eo
A. C. 1740. fine, ut appellantium causam in se su-
 scipient, libellos porrigeret, contra
 „Jesuitas concitare, Romanæ Curiæ
 „ab-

res eo deducatur, quatenus propositis prosper
 accedit successus, decretumque est, hos libellos
 scriptotenus porrigeret, ut cuilibet pateat, illos
 re ipsa ad omnes Plenipotentiarios esse directos.
 ac in eorum Personis omnes gentes, quarum
 nomine adsunt, respici: loquendi modus a Di-
 vina providentia ortum habuit; illa enim sola
 ad invenit hunc modum, cum omnibus hisce po-
 pulis de maximi momenti rebus loquendi. . . .
 Forte de propriis Principum juribus agetur,
 v. g. de conservanda legitima eorum potestatu
 & de mediis, quibus se contra Romanæ Cu-
 riae & Jesuitarum molimina & Politicas a-
 que ac perniciose artes tueri possint. . . .
 Simul tamen etiam de altioribus agetur con-
 stiis, quibus commune tam omnium, quam par-
 ticularium Ecclesiarum bonum promoveri queat.
 . . . In rem suam vertenda est dispositio illo-
 rum, quibus Jesuitarum ambitio & potentia
 jam satis infensa est, ipsis quoque demonstran-
 dum est, latere abyssum, quem hucusque non
 nisi superficietenus agnovissent. . . . Ut circa
 hoc objectum probe instruatur libellus supplex,
 nullus omnino labor est superfluus. . . . Com-
 planatis rebus, quæ potissimum Principes con-
 cer-

„abusus exaggerare, adversus illius de- Sæc.XVIII.
„creta insurgere, & contra versutas & A.C. 1740.
„periculosas illius artes politicas media
„propinare, ac tandem ingens, quod
„ex oppressorum Jansenistarum prote-
„ctione haurire possent, emolummentum
„suis Patronis exponere. Hæc omnia
„docemur ex epistola, quæ in formam
„libelli supplicis die 28. Aprilis an. 1728.
„instructa, & inter Domini Pepit pied
„scrinia fuit reperta.

„Ponderate quæso, seditiosa hæc
„confilia, ac molimina, quæ ab his fa-
„ctiosis a prima eorum origine fuere ad-
„hibita: num forte Christus Dominus
„suos Discipulos ad fundandam suam
„Ecclesiam & consolidandam Evangelii
„fidem talia media edocuit? Num A-
„postoli Evangelii prædicationem cum
„temporalibus Principum proventibus
„con-

cernunt, eosque ad tuenda eorum jura, uti
sunt plures Curie Romanæ abusus, concitant,
alius adhuc libellus supplex de liberalium ar-
tium neglegitu confici poterit præterea
alio libello urgendum est, ne deinceps Curia
eiusdem Bullas aut decreta promulget, quæ
duntaxat condemnant, & non instruunt, tan-
tum tenebras accumulant, & nullam lucem af-
fundunt.

Sæc. XVIII. „conjugere insistunt? An profanos
 A.C. 1740. „Principes contra mala, quæ ex Prin-
 cipis Apostolorum Primatu timenda
 forent, præcavere intenti erant? Non,
 „non, de privatis hisce commodis nihil
 „omnino prædicarunt, & hæc compa-
 „ratio nimis odiosa foret, si eam ma-
 „gis urgere vellemus: ast versuta ejus-
 „modi consilia nonnisi tali sectæ sunt
 „propria, quæ ab erroris spiritu anima-
 „tur, & quam in proposito hoc scripto
 „vivis coloribus Vobis depingimus.

„Videbitis plane, qualiter severio-
 „ris disciplinæ buccinatores omnibus
 „omnia fiant, non quidem juxta D. Pau-
 „li exemplum, scilicet ut ex Divinæ cha-
 „ritatis impulsu cum hominum infirmi-
 „tate compassionem habeant, sed ut ho-
 „mines in suis erroribus foveant (*), &
 „se

(*) Saltem, si eos novitatis nonnihil cupidos
 esse deprehendatur, doctrina eis veluti novum
 quid depraedicanda est nuptæ & virgi-
 nes ad amplectendans hanc doctrinam eamque
 credendam sat idoneæ sunt, eapropter divi Au-
 gustini Discipuli hoc vel illo modo earum gra-
 tiam captabunt, præcipue si devotionis extra-
 ordinariæ speciem præferant, hic enim sexus
 maxime variationi & vanitati deditus est, &
 ad integras Communidades in eam sententian
 pertrahendas natus videtur.

„sequiori atque ad novitates vanitates- Sæc. XVIII.
„que pronissimo sexui satisfaciant, tepi- A. C. 1740.
„dorum crimina excusent, eorumque _____
„culpam in ipsum Deum exonerent (*).
„Abs dubio, Charissimi Fratres, scan-
„dalisabimini, & tam enormia non sine
„horrore audietis, & tamen Jansenii
„asseclas eorum dogmata, sistema &
„principia ad tantam abominationem
„necessario pertrahunt; si enim Deus
„infaustas reproborum animas, quarum
„portio infernus est, sine prævisis eorum
„meritis ad æternam damnationem de-
„stinavit, & si, uti Jansenius docet, ob
„peccatum originale etiam baptizati
„Christiani in ignem æternum proiici
„merentur, sique hi propter tremendam
„prædestinationem gratia pro adimplen-
„dis præceptis necessaria privantur,
„quid aliud sequitur, nisi quod Deus
„peccatorum, quæ perpetrant, prima
„sit causa, & quod reprobri nil aliud fa-
„cere valeant, quam æterna Dei de-
„creta adimplere? Nonne ad tam hor-
„rendas consecutiones etiam Protestan-

D 2

„tes

(*) Tepidis, Libertinis, atque impiis insi-
nuabant, a Deo salvationis vel damnationis
sortem ab æterno esse statutam, ejus decreta
esse immutabilia, molestas duntaxat & ad ni-
hil proficuas esse Monachorum exercitationes
atque mortificationes.

Sæc. XVIII. „tes per eadem principia prolapsi
A. C. 1740. „sunt (*)? & ipsimet Auctores epistolæ
 „quam refellimus, quid amplius præsti-
 „terunt, quam quod sui Magistri do-
 „ctrinam indeque profluentes sequelas
 „fusius declararint?

„Merito eorum epistola encyclica vo-
 „cari potest Synopsis opinionum, quas
 „de gratia & prædestinatione propu-
 „gnant: recentiores enim Discipuli S.
 „Augustini cum suo Magistro tenent (**),
 „quod Deus non omnes homines salvo-
 „fieri velit, & quod Jesus Christus pro-
 „reprobis non sit mortuus, nec eis Deu-
 „quasdam gratias concedat. Si autem,
 „Fratres Charissimi, ita est, profecto
 „conditio nostra nunquam sat deploran-
 „da erit; haud enim certi sumus, an
 „Deus nos salvare velit, aut utrum Je-
 „sus Christus nobis paradisum prome-
 „ruerit: ubi ergo est spei nostræ funda-
 „mentum, cum tamen juxta Aposto-
 „lum, per duas res immobiles, quibus
 „impossibile est Deum mentiri, fortissimum
 „solarium habemus, qui configimus ad te-
 „nendam propositam spem, quam sicut an-
 „choram habemus, tutam ac firmam, ad

Hebr.

(*) Vid. reflexionem II. Bossueti contra
 Protestantes.

(**) Epist. Circul.

Hebr. 6. v. 18 & 19. Qua ratione fir- Sæc.XVIII.
 „mam nostram fiduciam collocare pos- A. C. 1740.
 „semus in æterna felicitate, si certi non
 „essemus, quod Deus eam nobis imper-
 „tiri velit. Proch! infaustam incerti-
 „tudinem, quæ in nobis nil nisi timo-
 „rem & desperationem progerminaret.
 „Attamen, Charissimi Fratres, non ti-
 „meamus, nihil est damnationis iis, qui
 vere confepulti sunt cum Christo per bu-
 ptismum in mortem innocentes, im-
 maculati, puri, innoxii, ac Deo dilecti
 effecti sunt, haeredes quidem Dei; cohære-
 des autem Christi. Concil. Trid. Sess 5.
 can. 5. Nil hæsitantes fiducialiter asse-
 „ramus, quod Filius Dei pro nobis &
 pro nostra salute descenderit de cælo, car-
 nem assumpserit, mortuus sit, & resur-
 rexerit.

„Hæc est vox Concilii Nicæni: non
 „tantum pro Electis hæc fidei doctrina
 „stabilita est, hæc omnium fidelium
 „est communis professio, & Ecclesia,
 „quæ inter alia tremenda mysteria om-
 „nibus suis Filiis illam inculcat, fallere
 „non potest. Anathema igitur omni-
 „bus, qui affirmare audent, Christum
 non esse mortuum pro salute perditorum,
 & Deum illis nullas dare gratias: rur-
 sus anathema omnibus illis, qui cum
 „Jansenio docent, quod mandata Dei

D 3 „illis

Sæc. XVIII. „illis, qui ea transgrediuntur, servare
 A. C. 1740. „impossibile sit. Nonne hac ratione
 „Deus omnium bonorum Largitor in
 „Tyrannum transformatur, cui voluptas
 „sit, proprias suas creaturas inique ve-
 „xare, ac cruciare? Imo quid amplius
 „adhuc: nonne hoc idem foret, ac co-
 „gnitionem ab ipsa ratione implantataam
 „de Deo infinite sapiente extirpare, &
 „eidem insani Legislatoris, qui simu-
 „velit, & non velit, mandet id, quo
 „adimpleri haud posse noscit, idolum
 „substituere. At hoc falsum & impium
 „est, quippe fidelis Deus est, qui no-
 „patitur vos tentari supra id, quod potestis,
 1. Cor 10. v. 13. & Deus sua gra-
 tia semel justificatos non deserit, nisi ab ei
 prius deseratur. Concil. Trid. sess. 8. c. II

„Noto vestro religionis Zelo injo-
 „riam inferrem, Fratres Charissimi,
 „in confutandis ejusmodi blasphemias
 „diutius immorarer, eas vobis detexili-
 „sufficit. Quis enim vestrum credat
 „quod, sicut hujus epistolæ Auctor pro-
 „pugnat, nulla detur gratia, quæ na-
 „sit efficax & victrix, eaque sit sine nostra
 „cooperatione efficax. Ergo juxta haec
 „principia superflua foret cura nostra
 „salutis, & Christus Dominus frustra
 „nos hortatus fnisset, ut vigilemus, ore-
 „mus, & contendamus intrare per angu-

flam

stam portam, Luc. 13. v. 24. quippe jux- Sæc. XVIII.
 „ta novam doctrinam ad pietatis exercitia A. C. 1740.
 nullam habemus partem (*). Frustra fide-
 „libus Paulus inculcasset, mortificate
 membra vestra, Coloss. 3. v. 5. in vanum
 „ipsem corpus suum castigasset, ne &
 ipse reprobus fiat; 1. Cor. 9. v. 27. nam
 „epistolæ encyclicæ Authores novo spi-
 „ritu illustrati jamjam deciderunt, mor-
 tificationem nil nisi jugum esse ad nihil u-
 tile (**). Abs dubio inter maximas
 „felicitates esse, si quis in dulci quiete
 „otiose contemplari potest, qualiter gra-
 tia in nobis omnia operetur, & quidem
 sine nobis, cum eam promereri non possi-
 mus, nec ei resistere, sed præveniente ne-
 cessitate illam, dummodo eam habemus, se-
 qui compellamus (***)� Hæc nempe est
 „severa illa moralis doctrina novæ hujus
 „sectæ: moderatam morum discipli-
 „nam simulato Zelo altum incusant,
 „& tamen maximis relaxationibus la-
 „tissimum aperiunt campum: non aliam
 admittunt libertatem, quam a coactione,
 subiiciunt voluntatem prævenienti necessi-
 tati: doctrinam de meritis annihilare con-
 tendunt, imo affirmant, quod pecca-
 minosa sit superbia credere, quod nobis
 bonum aliquod imputari valeat. Hæc

D 4 „dogma-

(*) Epist. encyclica.

(**) Ibid.

(***) Ibid.

Sæc. XVIII. „dogmata inter se connecti fatemur;
A. C. 1740. „quippe posito, hominem non esse libe-
„berum, suamque voluntatem tam ad
„bonum quam ad malum necessitate
„trahi, sequitur, illum nil promereri
„posse, nil boni posse operari, proin
„omnia esse indifferentia, talique ho-
„mini parricidium idem esse ac marty-
„rium, & infelix Adæ Filius non ma-
„gis vituperandus esset, si bestialibus
„suis passionibus immersus vivit, quam
„laudandus, si heroicas exercet virtu-
„tes. Verbo: sicut necessitas impedit
„bonorum operum merita, ita neceſſa-
„rio omnia excusat scelera.

„Utrique nunc cognoscetis arcanum
„illud mysterium, cuius silentium circa
„eiusmodi doctrinas Authores epistolæ
„encyclicæ tam serio commendant, &
„suis Neophytis novæ doctrinæ funda-
„mentum, nisi de eorum docilitate, & de
„illorum sine ulla inquisitione omnia cre-
„dendi pronitate oppido certi sint, mani-
„festari severissime prohibent. Ipsem
„Jansenius hac in re inviolabile servavit
„silentium solitus dicere: *Secretum meum
mihi, occulte propter metum Iudaorum.*
„Ep. 25. Pariter Sancyranus hanc si-
„lentii religionem maximi habuit, eam
„que Abbatii de Prieres (*) serio injun-
„xit,

(*) Vid. juratum testimonium Abbatis de
Prieres.

„xit, ut de doctrinis eidem propositis ne- Sæc. XVIII.
„mini quicquam revelet, & pariter hæc A. C. 1740.
„verba: occulte propter metum Iudaorum,
„adhibuit Jansenius æque ac quondam
„Manichæi, doctrinam suam non nisi
„paucissimis electis manifestari voluit,
„& si forte quidam in arcto deprehen-
„dantur, suasit, ut ea infacetur, dissimile-
„muletur, æquivoce proponatur, ac de-
„nique omnino pernegetur (*), imo ne-
„quidem sibi religioni ducant, Janse-
„niū, si necessitas urget, & aliter Ec-
„clesiasticæ censuræ evitari nequeunt,
„anathematizare. Nempe omnino ne-
„cessarium erat, ut dolosæ artes ad pro-
„pagandam sectam præscriptæ magni-

D 5

„miste-

(*) *Religioni sibi non ducant, doctrinam hanc negare ac dicere, se non esse Jansenistas, imo nequidem Irenensem Episcopum nominent in præsentia eorum, qui ejus nomen & doctrinam abhorrent.* . . . Primo cavendum est, ne quasdam propositiones, quæ Auditoribus offensioni esse solent, proferant. . . . Congregentur ex fœderatis pauci, quibus subinde ea manifestari possunt, quæ ad firmandam, propagandam, & in variis casibus mutandam doctrinam proficia sunt. . . . Postiores, qui se occultos discipulos, quales etiam Christus Dominus habuit, nominant, ita se gerant, ac si indifferentes essent, aut etiam si necesse est, perinde acsi adversarii forent.

Sæc. XVIII. „mysterii velamento tegerentur, & si
A. C. 1740. „forte epistolam circularem (*) in cuius-
„dam adversarii manus devenire con-
„tingeret, unanimi omnium voce illam
„ceu confictam proclaimare neesse erit.
„Hac circumspetione probe usus erat
„San-Cyranus, qui si cuipiam hoc my-
„sterium confidit, sedulo eidem insinua-
„re solitus erat, quod si quicquam eo-
„rum manifestatus esset, illum palam
„tanquam mendacem proclamaturus
„foret: ita caute suam perversam do-
„ctrinam semper suis ad aurem instil-
„labat (**).

„Expendite, quæso, propudiosam
„fallaciam, & quid demum judicabitis
„de

(*) *Præsens hæc instrutio fæderatis Disci-
pulis tradita fuit . . . hi vero, quibus ea tra-
detur, rogantur, ne illam ulli communicen-
tientur de quibus certi sunt, eos vero doctrinæ
more, & contra Adversarios odio firmiter
conspirare. . . . Si vero hæc præcepta in ho-
stiles manus incidere contingeret, omnes di-
puli tam ore quam calamo, si ita societatu
nostræ bonum depositat, ceu supposititia perne-
tabunt.*

(**) *Teste Bellegardio Sanitiensi Archiepi-
scopo, dum morti proximus erat, & ex ju-
rato testimonio Cauleti Abbatis, postea Ap-
mienensis Episcopi.*

„de ceteris hypocrisis Jansenianæ legibus, quæ confederatis discipulis eo fine impositæ fuerunt, ut hominum existimationem per simulatam saltem exteriorum morum honestatem sibi concilient (*), „Ea arte pariter utebantur Priscillianiæ, prout Tillemontius ex S. Patribus testatur: paritas nimium adæquata est, nec propterea eam vobis celare possumus.

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

Eapropter, inquit præfatus Author (**), haud obscure dignoscuntur eorum mores, *Priscillianus* in facie & in omnibus suis exterioribus actibus humilitatem & modestiam, qua sibi apud omnes honorem & reverentiam conciliabat, præsetulit, verisimile est, ejus sequaces ipsum in hoc exacte fuisse imitatos; *Priscillianistæ* enim pro *Viris* admodum sanctis, in lectioне assiduis, & in corporis maceratione exercitatis habebantur: idem quoque Author horum hæreticorum petulantias & pudenda scelera describit, quæ tandem silentio præterimus, quamvis horrenda crimina Convulsionistarum appellantium hujus scriptoris penicillo adumbrare possemus: non tamen omnines Adversarios nostros de ejusmodi „scele-

(*) Epist. Circul.

(**) Libr. VIII. pag. 495.

Sæc. XVIII. „sceleribus postulamus; utinam! cete-
A. C. 1740. „ras Tillemontii delineationes illis ap-

„plicare non cogeremur: Priscillianista
prosequitur ille, inter præcipuas leges ri-
ponebant, sufficere, ut fides in corde sit
quocirca nil frequentius in ore habebant
quam jura, perjura, secretum prodere
noli: si cum sibi suspectis egerunt, nil nisi
probe Catholicum proferebant, nec sibi con-
scientiae ducebant, ut se occultarent, in
ipsum Priscillianum invehere, & cuncta
quæ alias ceu sacrosancta sectæ mysteria
venerabantur, anathematizare . . . res-
que, quas tamen palam docuerunt, sim-
fronte negare. Ex his coloribus facile
„quidem dignoscetis nostri ævi Novato-
res, & præsertim epistolæ encyclica
„Authores: certe tamen in iis minime
„genuinos veritatis defensores & Chris-
„tiani Discipulos deprehendetis. Christi
„doctrina, quæ omnino Divina est, te-
„nebras non amat, imo potius super te-
„sta prædicandum est, quod in aure audi-
„tum, Matth. 10. v. 27. nemo vestrum po-
„tiatur, ut homicida, aut fur, si autem
Christianus, non erubescat, I. Petr. 4. v. 10
„qui enim male agit, odit lucem. Joan. 3
„v. 20.

„Fallendi ars omnibus hæreticis est
„communis, teste autem S. Hieronymus
„est perniciofissima, personata enim no-
„vitas celeri gressu progreditur, qui
„rempe

XIII.
cete-
ap-
nista
es st-
e sit
bant
dere
il m-
con-
t, n-
cta,
steri-
res-
sim-
facili-
vato-
clica-
animi-
Chr-
hrift-
, te-
er to-
audi-
i po-
autu-
n. 3-
is el-
sym-
a no-
qui-
eme-

„remediis præveniri possit: & non sine ^{æc.} XVII.
„dolore experimur, quot ævo nostro A.C. 1740.
„animas exterior virtutis splendor, hy-
„pocrisis & sectariorum simulatio sedu-
„xerit: si suas doctrinas palam ex-
„posuissent, & populo aperte propo-
„suissent, & quod in vanum speretur, Chri-
stum pro omnibus hominibus esse mortuum,
Deum omnes homines salvare velle, mani-
festassent, & si aperte docuissent, reproborum
sortem non prævisis demeritis esse decre-
tam, certe fideles (ita Auctor epistolæ
encyclicæ disertis verbis) ad sibilum
hujus serpentis aures obturassent, non alia
ipsis relicta laboris mercede, quam omnium
ludibrio.

„Hinc merito illis acclamare possu-
„mus id, quod S. Hieronymus de Pela-
„gianis epist. ad Cresiph. scripsit: loquere,
quod audis, publice prædicta, quod secreto
Discipulis loqueris. . . . Aliud audiunt
cubiculorum tuorum secreta, aliud rostro-
rum populi. . . . Non animadvertis, id-
circo nos scribere, ut vos respondere co-
ganimi, & aperte aliquando dicere, quod
pro tempore, personis & locis vel loqui-
mini vel tacetis. Nolo vobis liberum esse
negare, quod semel scripseritis. Ecclesiæ
victoria est, vos aperte dicere, quod sen-
titis. . . . sententias vestras prodidisse,
superasse est. Patet prima fronte blas-
phemia,

Sæc. XVIII. phemia, non necesse habet convinci, quod
A. C. 1740. sua statim professione blasphemum est. . .
 Eunomiani, Ariani, Macedoniani nomini-
 bus separati, impietate concordes, nullum
 nobis laborem faciunt; loquuntur enim,
 quod sentiunt. Sola hæc hæresis est, qua
 publice erubescit loqui, quod secreto do-
 cere non metuit. . . . Ideo crevit vœstra
 hæresis, & decepit plurimos, . . . , quia
 semper docetis, semper negatis.

„Quid vero in Ecclesia magis deplo-
 „randum est? Illa a tali numerosa factio-
 „ne impugnatur, quæ suam doctrinam
 „variat, & in proprio suo sinu leprosos fi-
 „lios alit: in medio hostium versamur,
 „quin eos noscere possimus. Quot sim-
 „plices animæ dolosas eorum casses e-
 „vitare nequeunt, quia semper caussari
 „possunt, se in eis errores imputatos
 „non deprehendisse: forte id verum est,
 „non tamen ad legitimam excusatio-
 „nem valet, hæc ipsa enim est seducen-
 „tium lex, suorum doctrinam sedulo
 „occultare, imo &, si necesse est, per-
 „negare; jam contenti sunt, si in fide-
 „lium cordibus contra debitam submil-
 „sionem erga Ecclesiæ decisiones fal-
 „tem dubium excitare valent, eo enim
 „obtentio in ictu oculi densum aperient
 „velamentum, sub quo impias suas no-
 „vitates jamjam paratas tenebant.

„His

„His ergo, Fratres Charissimi, dif- Sæc. XVIII.
„fidere discatis; ex fructibus eorum co- A.C. 1740.
gnoscetis eos: attendite, quam fideliter
„illi tam veterum, quam recentiorum
„hæreticorum vestigia premant. Quis
„unquam sectariorum acriori odio sta-
„tum Monasticum a sanctis Patribus am-
„plissimis celebratum encomiis insecta-
„tus est? nonne quælibet dictæ epistolæ
„folia tale odium exhalant? Quo enim
„impulsu hujus status vilipensionem in-
„ducere inter se decreverunt? certe ex
„scriptoribus Catholicis nullum reperio,
„qui talia molitus esset, a primo tamen
„sæculo usque ad Calvinum Sectarios
„fuisse infensos Monachorum hostes, Hi-
„storia nos docet. Id probe observavit
„Bellarminus (*): *Hæretici*, inquiebat
ille, dum hanc Ecclesiae partem (Mona-
chorum institutum) petunt, ac ut Mo-
nastiam vituperant, portentosa mendacia
quotidie de Monachis fingunt, & quacun-
que oblata occasione in Monachos inve-
huntur, atque eos in odium vulgi rapiunt,
& primarios Antichristi satellites vocant,
non eo certe spectant, ut ordines solum
hominum Religiosorum dissident, monas-
cenque e medio tollant, sed ut Ecclesiam
totam hac ratione perturbent ac lađant,
eamque, si fieri posset, e fundamentis ever-
tant.

(*) In Præfat. ad libr. de Monach.

Sæc. XVIII tant. . . . Neque vero novum est hoc he
A. C. 1740. reticorum bellum adversus Monachos, [¶]
que recens mali dæmonis artificium . . .
sicut enim, quotquot fuerunt unquam p-
scriptores tum sermonibus tum scriptis li-
bris hoc genus vitæ laudibus in cælum tol-
lere conati sunt, sic nulli ferme unquam
hæretici exstiterunt, qui vel nomen Mono-
chorum patienter audire potuerint. . . .
Quæ cum ita sint, intelligi profecto facili
poteſt, ita cauſam Monachorum cum Ec-
clesiae cauſa eſſe conjunctam, ut nemo un-
quam Ecclesiae hostis fuerit, qui non bel-
lum eodem tempore Monachis omnibus in-
dixerit &c.

„Profecto, Charissimi Fratres, Jan-
„senistæ, ut Ecclesiam impugnarent,
„Monachos diffamarunt, prout sat ma-
„nifeste apparet ex eorum epistola en-
„cyclica, & San-Cyrani Abbatis ser-
„monibus (*) ægris oculis respiciunt
„subjectionem, quam Monachi erga Ec-
„clesiam profitentur, quo circa hos in-
„novam formam transmutare decreve-
„runt. Eo collimabat *sacrum illorum*
„,ſjy

(*) Vide juridicum juratumque testimonium
 Abbatis de Pormorant, qui testatur, se quon-
 dam Abbatem San-Cyranum visum ivisse, ip-
 sumque contra Monachos impotenter insur-
 xisse.

„systema (hæc sunt præfatæ epistolæ, seu Sæc. XVIII.
 „ut melius loquar, suæ factioñis verba) A. C. 1740.
 „Sed quid hac in re reformare inten-
 „dunt? forte quosdam abusus, quos
 „voluntas ad malum prona subinde dis-
 „seminat, & Ecclesia deplorat? Non,
 „non, Charissimi Fratres, San-Cyra-
 „nus Abbas affirmat, quod corruptela
 „non modo mores, sed & multa doctrinæ
 „capita infecerit (*). At hæc ipsa do-
 „ctrina non est alia, quam Ecclesiæ,
 „quam sacrum eorum systema petit,
 „quamque eliminare satagunt. Id sat
 „aperte declarat epistola encyclica.

Hujus systematis finis est, abusibus &
 corruptelis, quæ ex ignorantia præstan-
 tissimæ doctrinæ S. Augustini subinde in
 Ecclesiam irrepererunt, obicem ponere. Quid!
 „Ergone Ecclesia ignoraverit insignem
 „S. Augustini doctrinam? Ergo Ecclesia
 „non est columna & firmamentum verita-
 tis? Nonne omni tempore, ut nos om-
 „nem doceret veritatem, a spiritu sancto
 „animata fuit? Nonne Christus cum
 „suis Pastoribus est omnibus diebus, ut
 „per eos doceret omnes gentes? Ita
 „est, hanc ideam de Ecclesia nobis tra-
 „dunt

(*) Vid. testimonium juratum Abbatis de
 Prieres.

Sæc. XVIII. „dunt sacræ scripturæ, Jansenistæ au-
A. C. 1740 „tem longe aliam nobis ideam de Eo
„clesia exhibent: id, quod in epistoli
„encyclica continetur, nil nisi synopsis
„est eorum, quæ fusius San-Cyranus
„Abbas exposuit: *A Deo mihi revelatum*
fuit, ait ille ()*, *nullam amplius existari*
Ecclesiam, quinimo jam plus quam quin-
que vel sex præterfluxere sæcula, a qui-
bus nulla amplius existit Ecclesia: anti-
hæc tempora Ecclesia similis erat inge-
niati fluvio limpida aqua uberrimo, nun-
vero, quod Ecclesiam dicimus, lutum est
canalis est quidem idem, non item aqua.
Deus quidem Ecclesiam suam cœdificauit
super petram, ast tempus est cœdificandi,
& destruendi: antehac erat ejus sponsa,
nunc autem adultera & scortum, quoctu-

(*) Consule vitam S. Vincentii a Paulo ab
 Abbellio Ruthenarum Episcopo descriptam,
 idque de verbo habetur in testimonio Abbatis
 de Pieres, & in epistola Abbatis San-Cyranus
 ad Dominum de Range: *Nec plura addo, per-*
bene quippe scio, moderationem esse salem &
ritatis & que ac aliarum virtutum: sufficit, n
nihil aliud scire velle, quam quod Ecclesia ap-
te duodecim sæcula docuit . . . quapropter
omnis alia doctrina, qualisunque demum sit,
falsa est & ad nil, quam ad corrumpendos mo-
res apta: & plane corruptos Christianorum
mores nulli alteri caussæ imputare valeo-

ea eam repudiavit, voluitque, ut fidelior Sæc. XVIII.
 eidem subrogetur. Ad hasce blasphemias contra Christi Sponsam effusas
 tinnient ambæ aures vestræ, & Ecclesiæ doctrinam emendandi consilium
 ab hoc Abbate propositum detestabimini. Jam ad hoc præluserunt Lutherus & Calvinus, & merito ejusdem
 loquelæ fuit ille, qui ejusdem mentis
 cum ipsis erat, unde haud mirum vobis videbitur, audire encomia, quibus Epitolæ encyclicæ Auctores Protestantium molimina amplissime celebrant: hæc enim nil nisi echo sunt eorum, quæ Abbas San Cyranus præcennuit: *Synodus Tridentina*, inquit illi, non est legitima (*); Abbas vero ait: *Nil mihi dicatis de Concilio Tridentino*, illud nil nisi Pontificis & Scholasticorum contentionis & factionis spiritu turgidorum congregatio erat. Enimvero tam præclare de sacrosancta hac Synodo sentire debet ille, qui Dordraceni Conciliabuli decretis de prædestinatione & reprobatione suffragatur, uti Jan-

E 2

, se-

(*) Vid. vitam S. Vincentii a Paulo, necnon juridicum testimonium Abbatis de Prieres, & juratum Langenensis Episcopi, & Bellegardi Sanctiensis Archiepiscopi ante obitum suum.

Sæc. XVIII „senius in sua Epistola ad San. Cyn
A. C. 1740. „num (*).

„Horum Prædecessorum vestig
„Posteri fideliter presserunt, atque
„eorum moribus satis elucet, quam bi
„ne affecti sint erga Protestantium R
„ligionem. Postquam enim ipsi inju
„(ut eorum verbis utar) a Romana Se
„& Episcopis damnati, & a Regib
„nostris dire vexati fuere, ad regione
„omnibus sectis (excepta vera) pervia
„emigrare non erubuerunt. Cur a
„tem hanc, cuius schisma & error
„hodie dum amare deflemus, cete
„prætulerunt? Ergone nulla alia
„pererat regio Catholica, in qua si
„ctam fidem nostram profitendi libert
„viguisset? Forte veritas nullibi, qui
„in libero errorum diversorio repel
„potest?

„Ergone eo tempore, quo Unive
„Europa contra Galliam conspirau
„^W

(*) *Absolutum est Dordracenum Concilium, cuius decreta jamdudum Belgico idiomate ad meus habeo, latine autem acquirere non possum. Circa prædestinationem & reprobationem Catholica doctrina perfecte conspirant, cum asperiora Calvini eliminant.* Vid. Epist. Sc. Cyrani an. 1620.

„veri Catholici tutum nullibi asylum re- Sæc. XVIII.
 „perire poterant, quam in hæresis cen- A. C. 1740.
 „tro? Ast cedamus Jansenistis, jam o-
 „lim cogitabant, & inter se concluse-
 „rant, se ad Insulam Strandiam rever-
 „suros (*), notum quoque est, illos
 „jam tum supremam jurisdictionem sibi
 „vendicare molitos fuisse. Felix plane
 „fuisset Ecclesia, si hæc fex populi ad
 „unum septentrioñalem angulum con-
 „fluxisset, ac deinceps Ecclesiam non
 „infestasset.

„Attamen in hac Insula eorum Ze-
 „lus sat amplum abs dubio non repere-
 „rat campum; minus commodus eis vi-
 „debatur hic locus ad cælestem suam
 „doctrinam ad vota propagandam, ap-
 „tior erat asylus Hollandia, ubi quiete
 „nullibi speranda potiuntur: ibi eorum
 „Sancti alibi vexati a Vaticani fulmine
 „tuti sunt, ibi Quesnellus e carcere pro-
 „fugus & a Mechliniensi Archiepiscopo
 „damnatus sibi sepulcrum elegit. Hi
 „sunt novæ sectæ Martyres & Sancti,
 „primævæ tamen Ecclesiæ Sanctis vel
 „maxime absimiles: nempe in Hollan-
 „diam Monachi Apostatæ non sine ma-

E 3

,ximo

(*) Vid. Codicil. Domini Nicolle ad 4. Jun.
 1695. & acta Notariorum Boucheri & Lor-
 mieri de an. 1678.

Sæc. XVIII. „ximo Christiani Orbis scandalo e suis
 A. C. 1740. „Monasteriis profugi secesserunt, per-
 „inde ac si in Ecclesia nulla alia Catho-
 „lica extarent monasteria: ibi tandem
 „id est in hæresis centro primæva Jan-
 „senistarum Ecclesia sub Protestantium
 „patrocinio perfecte erecta fuit (*), &
 „qui

(*) *Domine ac amice fidissime!*

*Utramque epistolam nuper ad me datam
 summa lætitia recepi, edictus ea, quæ Hollan-
 diæ Ordines in Sebasteni favorem agere de-
 creverunt: utinam Romanis ad exemplum de-
 serviret. Epist. P. Vanhamme in judicij actis
 contra P. Quesnellum p. 135.*

*Nunc vero salus nostra satis æstimari ne-
 quit, postquam Ordines Fæderati nostri Pro-
 tectores evasere, jamjam editum promulga-
 runt, quo eorum subditos Roman evocare in-
 hibitum: Nuntios quoque Pontificios, qui Pa-
 pa vices gerunt, ingressu in Hollandiam inter-
 dicunt, nisi legitimo modo selecti. Et ab eo
 rum Legatis admissi sunt. Epist. Vanerkeli in
 præfatis actis pag. 135.*

*Ita ea omnia percepit, quæcunque in Seba-
 steni favorem percipi possunt. Fæderati Ordi-
 nes priora mandata atque edita recentiore fré-
 marunt, quo rursus omnem jurisdictionem Co-
 chio interdicunt. . . . Egregie contra omnes
 Nuntii assultus hoc propugnaculum erexitur fuit.
 Ep. Drioti ibid. p. 150.*

„quidem per schismaticam consecratio- Sæc. XVIII.
„nem cujusdam existimati Ultrajecten- A. C. 1740.
„sis Archiepiscopi, adstipulante quodam
„Episcopo jam dudum per Christi Vica-
„rium ab omni sacra functione suspenso:
„ut vero his robur accederet, communī
„consilio decretum, sacræ Sedis man-
„dato edictum Ordinum Fæderatorum
„opponere. *Cras*, ajebat quidam Jan-
senista (*), nobis consignabitur Hollandiæ
edictum, quo Breve Pontificium contra Se-
bastenum ceu seditiosum & infame scrip-
tum ab Ordinibus declarabitur ac pro-
scribetur. Hollandi, inquietabat alias (**),
prudentissime agunt, quieti incedunt, nec
ullo Romanæ Curiae decreto turbantur,
si alibi idem fieret, brevi Roma oculos ape-
riret, & deinceps tales insaniæ partus non
ederet. Ita nempe Protestantium Prin-
cipium decreta rejectis Pontificum Bul-
lis ad rescuscitandum Ultrajectensem
Archiepiscopatum a sæculo & amplius
suppresum opem ferre debuerunt.
Hæc perpendite, & videbitis, quali-
ter hi Novatores tandem schismati po-
stremam admoverint manum: quid
enim aliud, quam Ecclesia schismatica

E 4

„est

(*) Epist. Praweli Secretarii apud P. Ques-
nel. p. 145.

(**) Epistola Domini Lenoix Canonici Pa-
riensis ad B. V. ad P. Quesnel. p. 153.

Sæc XVIII. „est illa, quæ cum sacra Sede, omni-
A. C. 1740. „busque legitimis Episcopis nullum ha-
„bet nexum, nec alteri fulcro, quam
„Ecclesiæ hostium patrocinio innititur,
„quibus nil magis volupe est, quam Al-
„tare contra Altare erigere, & si fieri
„posset, Catholicum nomen penitus e-
„vertere. Sub horum patrocinio insu-
„per suum schisma latius diffundere sa-
„tagunt, dum plures adhuc Episcopos
„sibi consecrant. Nec ulli mirum vi-
„deri debet, Protestantes Principes Jan-
„senistis favere; utique ejusmodi favor
„eis debebatur, ac æqua est retributio
„illius existimationis ac indulgentiæ
„qua Jansenistæ opinions reformata,
„sic dictæ, Ecclesiæ sovent: ut vero
„tanta beneficia demereretur illa secta,
„quæ rigidam morum disciplinam us-
„que ad excessum in Francia deprædi-
„cat, ad tantam submissionem descen-
„dit, ut etiam Hollandis usuram con-
„cederet, & Dominus Thierry, post
„quam usuram ex se nihil peccamino
„sum esse supposuerat, nisi proximo v.g.
„in necessitate vel paupertate damnum
„inseratur, accerrime infectabatur eos
„qui tam licitæ negotiationi sese oppo-
„nendo totam Jansenii sectam discri-
„mini, & perdendæ benevolentiæ Or-
„dinum periculo exponunt. Insuper ex
„ejus epistolis elucet, hujus quoque

„sententiæ omnes Hollandiæ Jansenia-
„nos Clericos fuisse (*).

A. C. 1740.

„Ex eadem fervida erga Protestan-
tium Religionem inclinatione abs du-
„bio pariter oritur, quod Sacramento-
rum administratio in nova hac Eccle-
sia in idiomate Belgico (**) fiat, &
„transfugæ Monachi, de quibus supra
„dictum, unanimi suffragio B. V. Ma-

E 5

„riæ

(*) *Van-Erkelus Decanus & quidam Cano-
nici ac Parochi acriter urgebant, ut ea, que
ipsi de hoc arguento. scilicet de usura, pro-
nuntiassem, scriptotenus vulgarentur. . . Nunc
sermo est inter Parochos, decrevisse Archiepi-
scopum, ut in Republica jam dudum per pa-
trias leges in hanc republica approbata con-
suetudo usuras accipiendi sine hæstitione om-
nique rigore prohibetur. . . Ast Villierus
eidem exposuit, si rei insistant, universum Cle-
rum turbatum iri, seque omnes Catholicos, id
est Jansenistas, a se alienaturum, insuper ad-
versus se omnes Reipublicæ Magistratus, &
præcipue Ordines excitaturum; inde vero gra-
via timenda esse mala. Epist. Thierry ad D.
Petitpied die 7. April. 1728. in Regia Biblio-
theca asserta.*

(**) *Vid. epist. Domini de Vacel in actis
Jud. P. Quesnel. p. 103.*

Sæc. XVIII. „riæ (*) & defunctorum Officium, ut
A. C. 1740. „pote cuius usus nonnisi molioris Di-
„sciplinæ studio in eorum institutum in-
„vectus fuisset, deinceps penitus abro-
„gare decreverint. Digni sane suæ A.
„postasixæ fructus! Jam a prima origine
„Jansenistarum secta circa plurimos fi-
„dei nostræ articulos se Protestantibus
„favere ostendit, nec frustraneum erit,
„horum quosdam particulariter tangere
„simulque observare, Reformatæ Reli-
„gionis sectatores eis mirifice applau-
„sisse; hi tamen Jansenistis multo sine-
„riores sunt & circa opinionum nobis
„contrariarum discrimen valde conser-
„tiunt, ac propter eorum candorem lu-
„bentius cum eis hac in re agimus, eos
„que ad Ecclesiam, a qua eorum Majo-
„res excesserunt, facilius reducimus.
„Res longe aliter se habet cum Janseni-
„stis, hi enim præter contumaciam ha-
„bent affectatam simulationem, unde
„dum eorum errores impugnamus, prius
„eos convincere cogimur, quod hæc
„vel illa doctrina reipsa ab eis propu-
„gnetur. Si alteram epistolam ency-
„clicam, quæ cum illa vobis exhibenda
„una eademque erat, & cujus duntaxat
„synopsis

(*) Epist. Cellieri ad Cametum die 1. April.
1728. & Epist. Lnigi ad Gaudronum 1. Maii,
itidem asservata in Bibl. Reg.

„synopsin Author Historiæ Constitutionis Sæc. XVIII.
 „exhibuit, ad manus haberemus, alia A. C. 1740.
 „argumenta, quibus Jansenistas Prote-
 „stantium religioni esse addictissimos
 „probemus, adducere superfluum fo-
 „ret: ast ex aliis sectæ libris hanc in
 „rem multiplex nobis suppeditatur ar-
 „gumentum.

I. „Hamon Porturegiensis Medicus
 „in suo libello per Dominum Nicole ap-
 „probato Confessionis necessitatem pe-
 „nitus annihilare videtur; docet e-
 „nim (*), Medicinam nostram esse fidem,
 eamque tam efficacem sanandi vim habere,
 ut non modo a peccatis liberet, sed om-
 nia nobis tribuat, quæ a fructuosa abso-
 lutione sperari possunt.

II. „Idem Medicus fidem ad pecca-
 „torum nostrorum absolutionem suffi-
 „cere, summa fiducia pronuntiat, dum-
 modo, inquit, cum quodam Viro pio
 quandoque conferendi opportunitatem ha-
 beam, quamdiu vellem, Confessario haud
 opus haberem (**).

„Vittus quoque in epistola ad Ar-
 „noldum die 11. Julii 1681. tradit, alio
 tem-

(*) Tractatus de pietate ad solatium Monia-
 lium Portu-Regiensium Authore D. Hamon p.
 123.

(**) Idem ib. p. 98.

Sæc. XVIII. tempore nil aliud occurrit, quam exiguum
A.C. 1740. numerum eorum peccatorum, quæ hodi
 lethalia vocantur, & per Sacramentum
 pœnitentiæ aboleri solent, cetera peccata
 per bona opera dimitti.

III. „Et si Arnaldo fides (**) hodie
 „dum non amplius necesse est numerum
 „vel circumstantias speciem mutantes
 „confiteri. Verbo, ex mente hujus Ab-
 „batis, & P. Seguenoti, absolutio sa-
 „cramentalis annexam non habet gra-
 „tiam, sed duntaxat declarat, quod il-
 „lam anima per contritionem recepe-
 „rit (**). Idem quoque errores cir-
 „pœnitentiam referuntur in synopsi epi-
 „stolæ encyclicæ a Sistaricensi Episcopo
 „facta (***).“

IV. „Non minus abominanda est
 „doctrina Jansenistarum de Sacramento
 „Altaris (****); in præfata enim syno-
 „pli-

(*) Ep. ad P. Maignardum Oratorii Sacerdotem.

(**) Epist. Abbatis San-Cyrani ad Lageam
 P. Seguenot. l. 10. de sancta Virginitate a Sor-
 bona proscripta.

(***) In Sacramento pœnitentiæ clavum
 potestatem, ejusque efficaciam evertunt, te-
 nent enim, peccata jam ante absolutionem fuissi
 remissa. pag. 90. lib. 5.

(****) Ib. l. 5. p. 89.

„psi habetur, juxta ipsos *Corpus Christi* Sæc. XVIII.
nec per fidem, nec per signum (uti docent A. C. 1740.
Calvinistæ) nec etiam vere & realiter ad-
esse, uti *Romana Ecclesia* docet. Et juxta
„*Caillyum Cadomensem Parochum, in*
hoc Sacramento nil aliud est, quam panis,
qui per animæ suæ conjunctionem cum pane
fit Corpus Christi (*).

V. „Hamonus vero ad abnegandum
„hoc Sacramentum æque dispositus e-
„rat, ac ad eliminandum Sacramentum
„pænitentiæ (**): toties, inquit ipse, ad
mensam Domini accedimus, quoties ama-
mus, sed non semper amamus, dum huic
mensæ appropinquamus, & quod plus est,
dum alios cœlesti hoc cibo frui cernimus,
nos in sanctiore animi revolutione fu-
mus, quam illi, qui realiter hunc cibum
sumunt, & tunc plus accipimus, quam illi.
„Ex his Delincurtius in sua epistola die
„21. Octob. 1690. necessario infert, fre-
„quentioris Communionis abusum me-
„rito a probatis Confessariis reiici.

VI. „Non equidem Jansenistæ cum
„Calvinistis palam docuerunt, justifica-
„tionis gratiam nunquam amitti: Bour-
„daillius

(*) Vid. libr. Cailly sub titulo: *Durandus*
notis illustratus, necnon *Nesmondi Bajocen-*
fis decreta die 30. Martii 1701.

(**) Lib. cit. p. 226 & 227.

Sæc. XVIII. „daillius tamen docuit: pleraque peccata,
 A.C. 1740 de quibus ait Apostolus. quod qui talia
 agunt, Regnum Dei non possidebunt, &
 quæ adversantur expresse præceptis Deca-
 logi, mortalia dici posse . . . Id tamen
 intelligi posse adhibito temperamento, ut
 qui plane repugnantes ac velut inviti ista
 perpetrassent, aut gravis mali impendentis
 metu aut pœna libidinis abrepti, ita ut
 ab ipsis angustiis liberati acri dolore tan-
 gerentur ob commissum peccatum, tam certo
 affirmari non posset, excidisse illos gratia
 aut incurrisse pœnam damnationis. . . .
 Hoc temperamentum naturaliter consequi-
 tur ex doctrina S. Augustini (*).

VII. „Pariter statum Monachalem
 „non penitus reprobarunt, Seguenotus
 „tamen decidit, statum Matrimonialem
 „æque purum ac perfectum esse quam
 „Virginalem, & Religiosa vota nil per-
 „fectius quam communem perfectionem
 „complecti (**).

VIII. „Nec etiam venerationem
 „Sanctorum omnino extirparunt, Ca-
 „storiensis tamen Episcopus docuit, nos
 „San-

(*) Hæc propositio est centesima decima
 quarta ex illis, quas Clerus Gallicanus anno
 1700. damnavit.

(**) Vid. tractatum de sancta Virginitate a
 Sorbona damnatum, pag. 6 & 18.

„Sanctis in cælo regnantibus eundem Sæc. XVIII.
 „debere cultum, quem justis in hac ter- A.C. 1740.
 „ra agentibus deferimus (*). Beata
 „Virgo juxta hos sectarios non amplius
 „tanquam Mediatrix & Advocata invo-
 „cetur, nec dicatur illam esse Matrem
 misericordiæ, nec respiciatur ad excessiva
 encomia eidem a S. Patribus attributa (**).
 „Tandem juxta D. Di Ligny epistolam
 „die 2. Oct. 1699. Ecclesiæ acceptissimum
 foret, si omnes coronæ Marianæ, scapu-
 laria, ceteræque confraternitates non mo-
 do reformarentur, sed penitus exulare ju-
 berentur, cum nonnisi insanæ sint devotio-
 culæ, quæ magis de comico, quam de so-
 lida pietate habent.

IX. „Insuper ex synopsi epistolæ en-
 „cyclicæ ad Rothomagensem Monialem
 „a P. Quesnello transmissæ elucet (**),
 novos hosce Discipulos privatis Missis nun-
 tium mittere, nec dari preces pro defun-
 dis, quæ non item essent pro vivis: in
 altera vita non dari purgatorium, scele-
 ratos Sacerdotes desinere esse Sacerdotes.

X. „Affirmat San-Cyranus ep. 93.
 per Ordinem Sacerdotalem non imprimi
 characterem indelebilem, Tandem etiam

XI. „Im-

(*) Tract. de cultu Sanctorum.

(**) Salutaria monita B. V. ad indiscretos
 suos cultores.

(***) Historia Constitutionis p. 89 & 90. I. 5.

Sæc. XVIII. XI. „Impetunt indulgentias, quas
A.C. 1740. „quidam Jansenianus Scriptor fabulo
„fas liberalitates appellat (*).

„Hæccine est vox Ecclesiæ Catho-
licæ, vel non potius recentiorum hæ-
resum loquela? Ast prosequamur pa-
ralellum; agitur enim de re maximæ
momenti.

XII. „Etsi Jansenistæ summo Ponti-
fici Primitatum nondum palam abneg-
re ausi sint, Jansenius tamen sine hæ-
sitatione illum habuit *pro re nullius fer-
me momenti*. ep. 22. ejusque sectatores
„jam centies ac centies propugnarunt
„Papam nil amplius esse quam inter Epis-
„scopos primum (**). Tantum ab eis ab-
„est, ut Divinam ejus jurisdictionem,
„cujus omnes Christiani ei obedire tene-
„tur, agnoscant, ut potius visibilis Capitii
„supremi dignitatem usque ad officium
„Generalis Inspectoris deprimerent (***)
„Equidem nondum aperte pro motu
„Protestantium asseruerunt, Papam esse
„Antichristum, Vittus tamen in sua ap-
„pellere.

(*) Theses Theologicæ Francisci de Vianen.

(**) Vid. appellationem ad universam Eccle-
siam & Synodus Domini Thierry, quæ se-
pervatur in Regia Bibliotheca.

(***) Thierry ibid.

„pellatione Bullam vineam Domini appellare non erubuit, dignam, cui adveniens Sæc. XVIII.
A. C. 1740.
 „Antichristus coronidem imponat. Hunc
 „etiam Dominus Thierry petulantia su-
 „peravit, dum Alexandri VII. formu-
 „lam nuncupavit schedam diabolicam (*),
 „& Constitutionem opus Diaboli, qui
 „per os Pontificis locutus est.

XIII. „Hucusque Jansenistæ haberi
 „gestiebant, perinde acsi de infallibili-
 „tate Ecclesiæ plane persuasi essent: ast
 „æque indociles ac Protestantes affir-
 „mant, abominationem nostro ævo in Ec-
 „clesia omnino communem esse, Christum
 „unacum veritate sua a Papa & Episco-
 „pis anathemate percussum esse, prout olim
 Caiphas fecisset, nullum aliud remedium
 „præveniendi excidium Ecclesiæ super-
 „esse, quam conversionem Judæorum, qui
 „veram fidem ad suam puritatem revo-
 „cabunt. Ejusmodi blasphemias turget
 „illud scriptum, quod sub titulo: *Ex-
 „ercitationes pro veritatis amicis*, non ita
 „pridem in nostra Diæcesi divulgatum
 „est. Longius adhuc processit animosi-
 „tas San. Cyrani; ait enim, sexto ab-
 „hinc sæculo Ecclesiam in sua desola-
 „tionem

(*) Idem in epistola ad Generale Definitio-
 rum Congregationis S. Vitoni.

Sæc. XVIII. „tione sordescere (*), nec dubitat pro
A. C. 1740. „ferre, quod ipsem Deus illius sit Au-
„thor, & eam ipsus everterit (**).
„que ac olim Protestantes a Papa &
„piscopis proscripti, etiam Jansenist
„ad oecumenicum provocant Concilium
„nec hi illis ad subjectionem proniore
„sunt; docent enim, Concilii decision
metieras esse juxta effectus, quos in o-
teris Ecclesiis operantur, eoquod Episo-
pulis confirmationis auctoritas a suorum
fidelium consensu dependeat (***)�. Ea
„caussa postulant, ut Synodus suarum de-
cisionum argumenta ex S. literis & tra-
ditione petita adjungat, cum illa ad fidelium
instructionem oppido necessaria sint (***)�.
„nempe ad hoc erunt necessaria, ut S.
„nodi decisionem ad arbitrium suum
„approbare, vel reiicere valeant.

XIV. „Etsi Jansenistæ Ecclesiæ
„scipinam aggredi nondum præsumpi-
„rint, majori tamen audacia propug-
„nunt, nunc gratiam & beneficium
„anathematizari: hoc solatio suos veritatis
„amicos lactabant. Denique Jansenisti
„su-

(*) Idem in epist. 18. Jun.

(**) Abellyus in vita S. Vincentii a Pauli

(***) Vid. juramentum Abbatis de Prie
& Cauleti & ep. SanCyrani supra citatam.

(****) Libr. de testimonio veritatis p. 95 & q

„suis Regibus bellum inferre nondum Sæc. XVIII.
 „ausi sunt, conantur tamen (uti patet ex A. C. 1740.)
 „epistola D. Thierry ad Petitpied 1. Sept.
 „1712.) Reges nostros eo adigere, ut nec
 ipsi nec eorum Prætores ultra S. Augu-
 stini Discipulos tam inique vexare valeant,
 uti haecenus fecissent (*), quinimo Lovar-
 dus suæ factionis hominibus insinua-
 bat, rem jam eo deductam esse, ut se-
 se adversus tempora & Principes ferro
 „& igne armare, necessarium sit (**).
 „Ut vero ad hanc seditionem subdito-
 rum animi magis inflammarentur,
 „Grossus in famoso suo libro *de excidio*
libertatum Ecclesie Gallicanæ pag. 344.
 „afferuit, potestatem ad administrandum
Regnum necessarium verius penes Commu-
nitatem quam Regem esse, & populum pro
 „novæ doctrinæ defensione armatum nil
 „aliud moliri, quam potestatis sibi jam
 „aliunde competentis usum. Nonne
 „hæc sapiunt illum seditionis spiritum,
 „quem Bossuetus jam olim Calvinistis
 „tam solide exprobrabat? *Annot. V. in*
 „*Protest.*

„Et quandonam finis foret, si pa-
 „ralellum nostrum usque ad suum ter-

F 2

, mi-

(*) Epist. Thierry asservata in Bibl. Reg.

(**) Idem ad D. Petitpied 1. Sept. 1712. &
epist. Lovardi die 29. Oct. 1727. quæ in Bibl.
Reg. asservatur.

Sæc. XVIII. „minum producere vellemus; nec ta-
A. C. 1740. „men præterire valeo memorabilem ca-
„sum, quem ipsemet didici a Viro, qui
„ipius hujus conjurationis olim com-
„plex erat, priusquam Deus ipsius ocu-
„los ad erroris cognitionem aperuerat:
„rem propriis docti hujus Præsulis, qui
„Historiam Constitutionis conscripsit,
„verbis referam, ut narrationi major
„constet fides. Aliud, sunt ipsius verba,
vobis narrabo, quod vix credi posset, nisi
actio authentica loquerentur. Iniere con-
silium Appellantes se cum Anglicana Ecclesia
conjugandi, Dupinus ob exotica sua prin-
cipia famosus Sorbonæ Doctor hanc in rem
integrum conscripsit tractatum. Jam du-
dum innotuerat, arctum fædus & frequens
epistolare commercium cum Cantuariensi Ar-
chiepiscopo soveri: tandem detecta suit ab-
ominanda conjuratio, qua magis detestan-
dam Catholicus Doctor in fidei rebus nun-
quam confolare potuisset. Die 10. Junii
1719. me præsente in mandatis datum,
ut in Dupini ædes irrumperetur, omnia-
que ejus scripta interciperentur, quæ, cum
illico fuissent collecta, ad Regium Pala-
tium, ubi tum præsens eram, delata fuere.
In his legebatur, quod Catholici nostri
Principes, salva sanæ doctrinæ integritate,
sese cum Ecclesia Anglicana conjugere va-
lerent, quod auricularis Confessio abrogari,
realis transsubstantiatio in Eucharistia dis-
simulari

simulari, Religiosorum vota dissolvi, cæli- Sæc. XVIII.
 batum Sacerdotum tolli, quadragesimale A. C. 1740.
 jejunium & abstinentia aboleri, Pontifici
 obsequium abnegari, omne commercium cum
 eo, ac obedientia erga ejus decisiones ab-
 dicari queat. Hoc consilium Jansenistæ
 „adhuendum in sinu fovent, & Thierryus
 „in sua Epistola die 24. April. 1718. ex-
 cogitabat media, quibus Lutherani, Cal-
 vinistæ, Angli & Græci Schismatici cum
 Ecclesia conciliari, & impedimenta, quæ
 Romana Curia opponit, e medio tolli pos-
 sent Nonne bene diximus, Charissimi
 „Fratres, Jansenii Asseclas Protestan-
 tium religioni valde propensos esse?
 „imo parum adhuc diximus, Calvinia-
 „næ enim sectæ Ministelli præfatum Jan-
 senianæ factionis affectum erga Prote-
 stantes, æque ac hujus sectæ affinita-
 tem cum altera probe cognoverunt, &
 „insuperhabit levibus velitationibus
 „quandoque inter se commissis appro-
 barunt, ac sese obstrictos propterea
 „professi sunt: ipsa etiam encomia, qui-
 bus Jansenii doctrinam, ejusque asse-
 clas honorarunt, luculentum sunt præ-
 stitæ gratitudinis testimonium. In rei
 „veritatem nounulla adducam specimi-
 na, si enim vestrum nonnulli forte de
 „hac secta nimis honorifice sentirent, sua
 „præjudicia hoc remedio corrigere po-
 terunt. Videlur quidem, inquit Delin-

F 3

„cur-

Sæc. XVIII. „curtius Præco Calvinianus in responso
A. C. 1740. „ad Hassiæ Landgravium pag. 340. quod
Jansenismus horrenda sit hæresis, Divi-
næ gratiæ capitalis hostis: ast re ipsa nil
aliud nisi purum est Evangelium de gratia
Dei in Christo Jesu, prout eam Paulus
Apostolus annuntiavit. . . Hæc Jansenis-
mus insulse & contumeliose vocatur, cum
tamen Jansenius Ypresis Episcopus om-
nia ea, quæ sparsim in variis D. Augu-
stini libris habentur, duntaxat in unum
collegerit. Nec minus benigne se se ex-
„pressit Labadius, dum in quadam epi-
„stola ad Jansenistas sic scribit: proposita
doctrina de prædestinatione & gratia, pro-
ut eam Jansenius explicat, & eam soli
fidelibus competere ait, vers., pura & ge-
nuina est reformatæ Ecclesiæ doctrina: di-
ficultas a Jansenistis adhuc superanda non
in eo versatur, ut cum Calvinistis frater-
nam ineant unionem, sed ut fateri cogan-
tur, se jam esse Fratres.

„Nemo ignorat fatum, quod a quo-
„dam factionis Antesignano compositus
„Catechismus de gratia subiit: vix e-
„nim famosus hic liber in lucem prodiit,
„cum illum mox Samuel Maretius Gro-
„ninganus Præco in suum idioma trans-
„tulit, & in præfatione libello præfixa
„hujus doctrinam velut propriam suam
„adoptavit, nilque hæsitans dixit, ea-
„que

„quæ in hoc Catechismo contineren- Sæc. XVIII.
 „tur, eandem, quam reformata Eccle- A.C. 1740.
 „sia profiteretur, esse doctrinam: & sa-
 „ne id nemo alias ipso certius dicere
 „poterat, unde etiam hunc librum stre-
 „nue defendit: *nemo miretur, ait ille* (*),
quod ego Calvinista & juratus Sedis Ro-
manæ hostis, illorum, qui speciem tenus huic
Sedi sunt addicti, caussam in me susci-
piam . . . non modo erga Jansenistas
hac in re indulgentes sumus, sed & Re-
formatis favetur, utpote qui circa quin-
que propositiones ejusdem sunt sententiae;
quippe hac in re iisdem utimur fontibus,
scilicet S. Scriptura & S. Augustino, qui
in hac controversia æque pro nobis ac pro
vobis stat, postquam Jansenius illum ad
suam retraxit sententiam. Alibi Samuel
 „Maretsius Jansenistas modo, quo sane
 „plus æquo hodie in rem suam utuntur,
 „adhortatur, eisque acclamat (**):
Mæste animo, eruditæ ac generosi Janse-
nistæ! in faciem resistere ausi estis Ponti-
ficibus, qui in Jesuitarum suorum gra-
tiam totum Pelagii errorem impie ac ne-
farie patrocinio suo dignati sunt, dam-

F 4

nan-

(*) Postrema apologia Samuelis Maret in defensionem S. Augustini & Jansenistarum contra Papam & Jesuitas.

(**) Synopsis veræ & Catholicæ doctrinae gratia.

Sæc. XVIII. nantes doctrinam, quæ fidei Divinæ est.
A. C. 1740. „Nec aliter de Pontifice sensit Malpait

„fius, qui illum Generalem Praepositum
Semipelagianorum appellitabat (*). Ea-
„dem effatus est Henricus Otius Tigu-
„rinus Praeco ac Theologus, dum in
„suo sermone, typis edito Jansenistas
suos ita alloquitur: *Legite attente Lug-*
dunensem fidei confessionem . . . facile cer-
toque perspicietis, quod uester Catechismus
de gratia nec plus nec minus afferat: si ve-
stra subsistit doctrina, peribit Papa. Non-
ne iisdem armis impugnatis Jesuitas, qui-
bis Pelagianos? nonne verissimum est, Pa-
pam & Jesuitas nonnisi unum corpus & o-
niam esse? Ita nempe Jesuitæ ad Pro-
,testantium dictoria jam ita obcallue-
,runt, ut hodie dum injurias, quibus
,eos Jansenistæ unacum suo grege im-
,petunt, tranquilla mente devorare af-
,fuescant. Beati sunt, quādiu ea-
,dem patiuntur, quæ supremum Eccle-
,siæ Caput & totum Pastorum Corpus
,sufferre coguntur. Jurieus Ministellus
,ægerrime fert, quod Jansenistæ suam
,doctrinam cum Calviniana consentire
,negent: Jansenistæ, inquit ille (**),
circa doctrinam de gratia nobiscum perfec-
sentiunt, dum autem nobis appropinquant,

(*) Vid. librum, cui titulus: *Clavis arcana*.

(**) Spiritus Arnaldi pag. 4. tom. II.

*nos ab ipsis avertere querunt, utque se non Sæc. XVIII.
esse Calvinistas persuadeant, ejusmodi op-
niones nobis affingunt, quas non modo non
tenemus, sed & quas ipsimet a nobis op-
pido alienas esse non ignorant.*

A. C. 1740.

Jansenistæ, inquit Bayle (), omni
contentione propugnant, se non esse Calvi-
nistas, omnesque artium fontes & discri-
minis modos excogitant, ut id saltem ve-
ro similiter persuadeant.*

„Denique in uiiversa Europa nostro
„ævo notum est, quanto applausu liber
„de testimonio veritatis a Protestantibus
„fuerit receptus; doctus etiam Basna-
„gius, qui utique Calvinistarum dog-
„mata sibi sat perspecta habuit, lucu-
„lenter demonstrabat, hujus libri Au-
„ctorem Reformatorum doctrinas omni-
„no tanquam suas adoptasse: hinc in
„ejus rei argumentum librum edidit,
„inscriptum: *Unitas, visibilitas & auto-*
„*ritas Ecclesiae & veritatis per Constitu-*
„*tionem eversa.* In hoc libro hic Præco
„fusius, & luce meridiana clarius ostен-
„dit, quod Auctor libri de testimonio ve-
„ritatis omnia Catholicorum dogmata
„de infallibilitate Ecclesiae evertat. Quid
„validius his elogiis excogitari poterit?

F 5

„sed

(*) Vid. vita S. Vincentii a Paulo descripta
ab Abellio.

Sæc. XVIII.
A. C. 1740

„sed quid ad hæc respondeant Discipul
„S. Augustini, ignoro: Vos saltem, Cha
„rissimi Fratres, hunc inde reportabis
„fructum, quod ceu novum non respi
„cietis quicquid in scripto vobis mo
„proponendo in Protestantium favore
„amplissime dictum reperiatis, indeq
„plenius cognoscetis genuinas opinio
„nes, quas sectæ Antesignani propo
„gnant. Tandem ergo vestros aperit
„oculos, Vos omnes, qui adhuc ab hi
„Sectatoribus fascinati creditis, in Jea
„senii libro nil nisi puram D. Augusti
„doctrinam contineri, ac propterea Ec
„clesiæ, quæ hoc opus damnavit, de
„cisionibus fidem adhibere hæsitatit
„Si vero Vicarii Christi Domini, q
„omnium Pastorum Pastor est, vox
„cordium vestrorum aures, prout si
„fuisset, nondum penetravit, saltem
„credite hisce haud suspectæ fidei te
„bus, ut ab ipsis discatis deponere fall
„vestra præjudicia, quæ vos hucusq
„a debita subjectione revocarunt. Pe
„fecto Protestantes ideo, ut Pontifici
„bus Romanis adularentur, Jansenius
„tam amplis ac magnificis laudibus no
„celebrarunt; allegata enim eoru
„verba nil nisi atram bilem, quam i
„corde suo in Romanam Ecclesiam ev
„munt, demonstrant. Quid ergo alio
„nisi conformitas ibi detecta doctrinæ
„erit?

„ergo ipsos sincere fuisse locutos, dubium Sæc. XVIII.
 „non est, quippe Jansenii doctrinam pro A.C. 1740.
 „sua habent, & sectæ catechismum
 „pro instructione suis affeclis tradunt.
 „Jansenius quoque Dordracenæ Synodi
 „decisiones propugnat, & San-Cyra-
 „nus fatetur, Calvinum *hac in re bene*
 „egisse: certissimum igitur est, quod Jan-
 „senistæ circa prædestinationem & gra-
 „tiam cum Protestantibus consentiant.
 „Quis ergo jure non dubitat, an vos Ca-
 „tholici sitis, si ulterius Jansenii librum
 „pro Catholico habere pergitis? Quis
 „non merito suspicetur, vos ad Prote-
 „stantium dogmata inclinare?

„Ast melius de vobis sentimus; ve-
 „strum enim potissimi longe ab ejusmo-
 „di opinione abhorrent: & ex hujus
 „sectæ Antesignanis pauci quidam ve-
 „stra confidentia abusi, per suos dolos
 „& illecebras vos eo deduxerunt, ut
 „contra vestros supremos Ecclesiæ Pa-
 „stores inique insurgeretis: falso vobis
 „persuasere, veritatem opprimi & fidem
 „pessum dari. Nunc vero sapite; si enim
 „Jansenii doctrina de gratia est vere Ca-
 „tholica, tunc Protestantes quoad hunc
 „articulum erunt vere Catholici. Num
 „autem id affirmare audebitis? nonne
 „id vel cogitare abhorretis? Vultis ve-
 „ro Tridentinæ Synodi decisiones &
 „, avi-

Sæc. XVIII. „avitam vestram fidei confessionem abne-
 A. C. 1740. „gare, ut e contrario Dordraceno Con-
 „ciliabulo cum Jansenio thus adolere
 „possitis?

„Si Bonneryus adhuc vita superstes
 „foret, abs dubio illum numero sancto-
 „rum Sacerdotum, qui persecutionem
 „passi sunt, accenseretis, & si ipsum pro-
 „meritis pænis propter suam rebellio-
 „nem contra Ecclesiæ decisiones casti-
 „gare vellemus, exclamaretis utique
 „Proch quanta iniquitas! vestri ejula-
 „tus, lamenta & querelæ, quibus no-
 „stram severitatem adversus imaginariam
 „sectam accusaretis, aures nostras inde-
 „finenter pulsarent. Ast putatisne, phan-
 „tasma vocari posse illam sectam, que
 „ipsam quoque Ecclesiæ doctrinam
 „transformare & corrigere præsumit?
 „sectam, quæ sua dogmata occultat &
 „obvelat? sectam, quæ omnes fraudum
 „machinas admovet, ut suorum nume-
 „rum augeat? sectam, quæ illis stipendii
 „dia assignat, quos conductit? sectam,
 „quæ de suis actionibus severissimum de-
 „imponit silentium, & quamprimum de
 „arcanis ejus molitionibus vel mini-
 „mum ex incircumspectione forte trans-
 „pirat, mox ad pernegandum configere
 „præcipit? sectam, quæ dogmata di-
 „meritis & Salvatoris morte pro omni-
 „bus

„bus, & de sufficienti gratia & libertate Sæc. XVIII.
 „extirpare conspiravit? sectam, quæ A. C. 1740.
 „solam gratiæ coactionem, impossibi-
 „litatem servandi Dei præcepta, dam-
 „nationem sine ullis demeritis in bapti-
 „zatos fideles decretam stabilire, unice
 „intenta est? sectam denique, quæ im-
 „piissimos habet Ductores, quibus cæco
 „obsequio paret? Quesnellus ex illis e-
 „rat princeps, pro cuius defensione hi
 „factiosi junctis viribus sese Sacræ Sedi
 „& omnibus Episcopis pertinaciter op-
 „posuere. Hic idem, ut supra memi-
 „nimus, hoc diabolicum scriptum cui-
 „dam Moniali tradidit, illius autem
 „Auctor præprimis afferuit, quod illud
 „a se compositum perneget, nec illius
 „Auctor esse velit. Haud plura addi-
 „mus, sufficiat enim errores & hujus
 „scripti impietatem ponderasse; vene-
 „num est, & quidem venenum, exclu-
 „dens omne fortissimum antidotum,
 „quod ad sanandam vestram infec-
 „tum, qua mala sorte abrepti fuistis,
 „adhiberi potuisset.

„Supremus Pastor, cujus benevo-
 „lentia, immeriti licet, huic Ecclesiæ
 „præsumus, nobis pro vestra salute ra-
 „tionem reddendi onus imposuit; dum
 „nos ad sublimem hanc & tremendam
 „dignitatem evexit, nos vigilare jussit,
 „ut

Sæc. XVIII. „ut vos ab imminenti periculo eripere
A. C. 1740. „mus. Igitur officii nostri ratione per
„moti decrevimus, periculosum hoc
„scriptum nobis traditum vobis quoque
„notum facere; & dum insidias fidei
„vestræ structas serio perpendimus, tan-
„to horrore concussi sumus, ut illas vo-
„bis sine mora detegere necessarium do-
„ceremus: quamprimum enim vidimus
„hostilem gladium venientem super nos
„Pastorali cecinimus buccina, ut que-
„vobis annuntiamus, in rem vestram
„vertatis; ait enim Propheta: Audie-
„quisquis ille est, sonitum buccine &
„se observaverit, veneritque gladius, &
„lerit eum, sanguis ipsius super caput ip-
„erit.

„Eja ergo, Charissimi Fratres, ei-
„ne cor vestrum animatum illa subje-
„ctione, quam Religio erga Apostoli
„cam illam Ecclesiam, a qua fidem ha-
„simus, vobis inspirat? Num in vobis
„reviviscit omnis illa obedientia, qua
„Christianæ humilitas docet erga illam
„Ecclesiam, quam ceu Matrem vestram
„omniumque Ecclesiarum Magistrorum
„agnoscitis? Num tandem sentitis in
„vobis omnem illam obsequendi volun-
„tatem, quam erga Christi Vicarium
„charitas depositit? Mementote primo
„vestræ institutionis, qua a teneris didi-
„cisti.

„cistis venerando obsequio erga Eccle- Sæc. XVIII:
„siæ Caput ejusque Pastores instillato A.C. 1740.
„confundere odium, quo Protestantes,
„quamvis eorum confortio (cum inter
„eos vivatis) jam aſ ueti ſitis, ſummos
„Pontifices infectant ar. In hac humili
„submissione tutam animarum vefra-
„rum requiem invenietis, vosque con-
„tra hostium noſtrorum insultus valide
„protegetis.

„Vos vero, Fratres Charifimi, qui
„ſemper vocem Ecclesiæ Matris vefræ
„humili obsequio audiftis, & veftro Ze-
„lo contra novitates accenſo cor no-
„ſtrum quotidie majore repletis ſolatio,
„grates rependite Deo, qui vos ab eo-
„rum infidiis præſervavit. Obiicite ve-
„ſtris oculis pericalum, quod vobis im-
„minet, & receptæ gratiæ magnitudo
„æquabit vefram gratitudinem, & fi
„vos ſacræ ac charitativæ miferationis
„ſensus erga ſeductos veftos Con-Fra-
„tres tangit, humiliamini respicientes
„ad crebras occaſiones, in quibus homi-
„num intellectus obfuscari, & impingere
„potest. Inſuper non scandalizet vos
„benignitas ac patientia, qua hostes no-
„ſtros ſupportamus, eisque duntaxat
„debitæ animadverſionis ſpeciem oppo-
„ſuiffe contenti ſumus, ut faltem aliqua-
„tenus gravioreſ agnoſcant caſtigatio-
„nes,

Sæc. XVIII. „nes, quas ob suam erga Ecclesiæ deci-
A. C. 1740. „siones rebellionem promeriti fuissent.

„Quam acerbo enim dolore crucia-
„tur Patris ac Pastoris animus, si suos
„Filios extrema pænarum severitate co-
„ercere, & rebelles oviculas a grege se-
„gregare cogitur? Faxit Deus, ut nostra
„benignitas erga obstinatos non repu-
„tetur pro criminosa indulgentia. Si
„vero eorum emendationem ac submis-
„sionem sperare licebit, maximum inde
„gaudium erit pro vobis & pro me, si
„vota nostra adimpta videbimus. Hanc
„ergo gratiam a Deo imploremus, eique
„supplicemus, ut ab alto suos emittat
„radios, & illuminet eos, qui in tene-
„bris & umbra mortis sedent. Obsecro
„autem vos, Fratres Charissimi, per No-
„men Domini nostri Jesu Christi, ut non
„sint inter nos schismata, sed ut unani-
„mes uno ore honorificemus Deum &
„Patrem Domini nostri Jesu Christi, cui
„immortali, solique Deo, sit honor &
„gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Datum Montis Pessulanii e Pa-
latio nostro Episcopali die 24.
Sept. 1740.

*Georgius Lazarus,
Montpessulanus Episcopus.*

§. IV.